SĂ VĂ PURTAȚI ÎNTR-UN CHIP VREDNIC DE DOMNUL

CUM ARATĂ O BISERICĂ CRISTOCENTRICĂ?

GHID DE STUDIU PENTRU GRUPURILE MICII

COLOSENI

BISERICA METANOIA - ARAD 2015

GHID DE STUDIU PENTRU GRUPELE MICI

„SĂ VĂ PURTAŢI ÎNTR-UN CHIP VREDNIC DE DOMNUL”

(Cum arată o biserică cristocentrică)

COLOSENI

BISERICA METANOIA ARAD
2015

DEPARTAMENTUL DE ÎNVĂȚĂTURĂ – GRUPURI MICI
(în colaborare cu Emil Bartoş)

Coloseni, Ghid de studiu
© Biserica Metanoia Arad
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Calendar de studiu

CARTEA COLOSENI

Tema: „SĂ VĂ PURTAȚI ÎNTR-UN CHIP VREDNIC DE DOMNUL”
(Cum arată o biserică cristocentrică)

Săptămâna	Lecția	Pasaj	Tema
20-26 aprilie	**1**	**1:1-12**	**Poporul lui Cristos**
27 aprilie - 3 mai	**2**	**1:13-23**	**Preeminenţa lui Cristos**
4 mai -10 mai	**3**	**1:24 – 2:5**	**Predicarea lui Cristos**
11 mai -17 mai	**4**	**2:6–23**	**Plinătatea lui Cristos**
18 mai -24 mai	**5**	**3:1-17**	**Purtarea în Cristos I - Viaţa personală**
25 mai - 31 mai	**-**	**-**	***Cincizecime***
1 iunie - 7 iunie	**6**	**3:18 – 4:1**	**Purtarea în Cristos II – Viaţa familială**
8 iunie -14 iunie	**7**	**4:2-18**	**Purtarea în Cristos III – Viaţa socială**

INTRODUCERE LA COLOSENI

Contextul epistolei

Pe vremea scrierii epistolei, Colose era o cetate aşezată în apropierea altor două cetăți antice, Laodicea şi Hierapolis, străbătută de râul Licus, cu o istorie bogată, dar care a devenit neînsemnată cu timpul, în comparație cu celelalte două. Se crede că, pe vremea apostolului Pavel, cetatea avea câteva mii de evrei şi era sub influența unui puternic curent religios sincretist.

Un colaborator credincios al apostolului Pavel, pe nume Epafras, a reuşit să fondeze o biserică locală în Colose (1:7-8; 4:12). Nu ştim dacă apostolul a vizitat vreodată Colose, dar ştim că era conştient de situația bisericii de acolo. De aceea scrie o scrisoare din închisoare (4:13,18), între anii 50 şi 60 AD, probabil după o întâlnire între el şi Epafras, când a aflat de frământările din biserică.

Una din problemele colosenilor, dedusă din conținutul epistolei, era legată de anumite învățături periculoase care vizau persoana şi lucrarea lui Isus Cristos. Această problemă este cunoscută şi ca „filozofia colosiană" (2:8). Nu ştim exact despre ce fel de filozofie era vorba. S-au vehiculat mai multe interpretări, că ar fi vorba de gnosticismul iudaic, de misticismul iudaic sau de anumite filozofii greceşti. Oricum, Pavel o descrie ca „o amăgire deşartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, şi nu după Cristos." Faptul că apostolul raportează această problemă la cristologie ne face să deducem că „filozofia colosiană" submina şi diminua persoana şi lucrarea lui Cristos în biserică. O scrisoare clarificatoare, aşadar, era absolut necesară.

Temele epistolei

Nu există niciun dubiu că această epistolă are ca temă principală **cristologia**, sau doctrina despre persoana lui Cristos. Gândurile apostolului descriu cum poate arăta o biserică cristocentrică. Nu este un alt verset mai potrivit care să însumeze ceea ce a dorit apostolul să transmită colosenilor ca acesta: „*Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici Schit, nici rob, nici slobod, ci Cristos este totul şi în toți*" (3:11). Tot ce are nevoie un creştin şi o biserică se găseşte în Cristos. Iar argumentele apostolului Pavel curg unul după altul. În El

sunt păstrate comorile înțelepciunii şi ale cunoaşterii. Baza şi motivația vieții creştine se găsesc în El. Nu există domeniu al existenței pe care El să nu-l acopere sau să nu-l poată transforma. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut, Capul Bisericii, Cel întâi născut dintre cei morți, Capul oricărei domnii şi stăpâniri etc. În El locuieşte toată plinătatea dumnezeirii, în El sunt ascunse toate comorile înțelepciunii şi ale ştiinței, în El locuieşte trupeşte toată plinătatea Dumnezeirii, în El avem totul deplin etc.

Pavel nu ține aici o lecție de teologie dogmatică, ci caută să-i convingă pe coloseni de ce să nu se lase amăgiți de filozofiile lumii şi să țină la credința lor aşa cum au primit-o (2:5-6). Astfel, prima parte a epistolei (1:3-2:5) pune bazele a ceea ce va urma. Avem ca punct de pornire un imn (1:15-20), folosit probabil în închinarea bisericii, dar care asigură cadrul şi fundamentul cristologic pentru miezul epistolei (2:6-4:1). Efectele sunt multiple: doxologia pune bazele teologiei, viața creştină se trăieşte în notă cristologică, iar biserica adevărată este cristocentrică!

Din tema cristologiei se desprinde tema **soteriologiei**, sau doctrina despre mântuire. Ceea ce este Cristos nu se poate separa de ce a făcut Cristos. De aceea, apostolul Pavel clarifică de la bun început că acest Cristos este Fiul preexistent al lui Dumnezeu, prezent activ în creație, cu deplină autoritate în cer şi pe pământ (1:15-20). Acelaşi Cristos a învins puterile demonice şi le-a supus pentru a putea împăca lumea cu Dumnezeu (2:15). Toți cei ce cred în Cristos sunt uniți cu El în moarte şi înviere (2:11-12), iar viața lor este ascunsă în El (3:3). Finalul acestui plan divin de reconciliere va veni atunci când toți cei credincioşi vor fi împreună cu Cristos în glorie (3:4), iar toți cei necredincioşi vor fi judecați (3:6). Fazele principale ale acestui plan divin sunt astfel aşternute secvențial cititorilor: creația, răscumpărarea şi glorificarea.

Partea a doua a epistolei ne dă tema **eticii** creştine. Urmaşii lui Cristos trebuie să umble sau să se poarte ca şi Cristos. Creştinul are parte de o metamorfoză: întâi dezbrăcare de omul vechi şi apoi îmbrăcare cu omul nou. El a intrat într-un proces înnoitor (3:9-10), unde domneşte spiritul lui Cristos de îngăduință şi iertare reciprocă. Toate domeniile vieții sunt afectate de această cristificare: familia, societatea, biserica. Realitatea morții şi învierii împreună cu Cristos plăsmuieşte principiile eticii creştine. Creştinul se poartă în chip vrednic de Cristos (1:10) pentru că se înnoieşte după chipul lui Cristos (3:10).

Structura epistolei

La prima citire, epistola urmează structura clasică a scrierilor pauline, formată din două părți: doctrinară (cap. 1 şi 2) şi practică (cap. 3 şi 4). Din rațiuni pragmatice, vom folosi o împărțire mai detaliată a epistolei.

I. Partea doctrinară

1. Poporul lui Cristos (1:1-12)
2. Preeminența lui Cristos (1:13-23)
3. Predicarea lui Cristos (1:24 – 2:5)
4. Plinătatea lui Cristos (2:6–23)

II. Partea practică

5. Purtarea în Cristos I - Viața personală (3:1-17)
6. Purtarea în Cristos II - Viața familială (3:18 – 4:1)
7. Purtarea în Cristos III - Viața socială (4:2-18)

Motoul acestui studiu este preluat din cuvintele apostolului: „*Să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul*" (1:10), iar titlul este adaptat pentru biserica de azi: **Cum arată o biserică cristocentrică**.

Din moto şi din titlul dat studiului deducem **mesajul** epistolei pentru noi astăzi. Credem că mesajul scris colosenilor este identic cu mesajul central al Evangheliei şi de aceea el este valabil oricând pentru orice biserică, chiar dacă a fost transmis mai întâi unei biserici din secolul I. Biserica este cristocentrică, adică chemată să trăiască acest adevăr prin a se purta în mijlocul lumii într-un mod vrednic de caracterul lui Cristos. Acest mesaj are o dimensiune exclusivistă şi una eficace. Este, înainte de toate, un mesaj exclusivist pentru că prezintă o singură cale de a ajunge la Dumnezeu: prin Fiul Său, Isus Cristos! Apoi, este un mesaj eficace în sensul că cei care acceptă să trăiască avându-L în centrul vieții lor pe Cristos, vor avea o viață de mărturie eficientă în familie, lume şi biserică.

Într-un anume sens, mesajul creştinilor rămâne acelaşi. Bisericii de azi i se cere să aibă un mesaj exclusivist în mijlocul pluralismului religios. Azi se cere să vezi în toate religiile ceva salvator şi să renunți la a pretinde exclusivitate pentru mântuirea numai prin Isus Cristos. La fel,

Bisericii de azi i se cere să aibă are un mesaj eficace în mijlocul răspândirii nominalismului. Sunt prea mulți creştini cu numele şi prea puțini creştini autentici, având o relație personală vie cu Isus Cristos.

Studiul acestei epistole scrisă colosenilor de către apostolul Pavel ne va clarifica esența credinței creştine şi ne va ajuta să trăim o viață cristocentrică.

Precizări

Structura fiecărei lecții va urma triada clasică în studiul biblic: observare, interpretare, aplicare.

Ghidul are inserat câteva materiale suplimentare pentru o mai bună înțelegere a epistolei.

Lecțiile de studiat:

Lecţia	**Tema**
1	Poporul lui Cristos
2	Preeminenţa lui Cristos
3	Predicarea lui Cristos
4	Plinătatea lui Cristos
5	Purtarea în Cristos I - Viaţa personală
6	Purtarea în Cristos II – Viaţa familială
7	Purtarea în Cristos III – Viaţa socială

BIBLIOGRAFIE

- Harris, Murray J., *Colossians and Philemon,* Exegetical Guide to the Greek New Testament (Nashville: B&H Publishing Group, 2010).
- Hay, David M., *Colossians,* Abingdon New Testament Commentaries (Nashville: Abingdon Press, 2000).
- Hughes, R. Kent, *Philippians, Colossians, and Philemon,* Preaching the Word (Wheaton: Crossway, 2013).
- Lucas, Dick , *The Message of Colossians and Philemon,* The Bible Speaks Today (Leicester: Inter-Varsity Press, 1980).
- Melick, Richard R. Jr., *Philippians, Colossians, Philemon,* New American Commentary (Nashville: Broadman & Holman Publishers 1991).
- Seitz, Christopher R., *Colossians,* Brazos Theological Commentary on the Bible (Grand Rapids: Brazos Press, 2014).
- Wiersbe, Warren W., *Colossians,* The Wiersbe Bible Study Series (Colorado Springs, David C. Cook, 2009).

COLOSENI
(Versiunea Noua Traducere Românească)

Cap. 1

[1]Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, şi fratele Timotei, [2] către sfinţii care sunt în Colose, fraţi credincioşi[a] în Cristos: har şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru[b]!

[3] Îi mulţumim întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, când ne rugăm pentru voi, [4] fiindcă am auzit despre credinţa voastră în Cristos Isus şi despre dragostea pe care o aveţi pentru toţi sfinţii, [5] datorită nădejdii care există pentru voi în ceruri, nădejde despre care voi aţi auzit mai înainte, prin Cuvântul adevărului – Evanghelia[c], [6] care a ajuns până la voi. Ea creşte în toată lumea şi aduce roade; la fel se întâmplă şi între voi din ziua în care aţi auzit şi aţi cunoscut cu adevărat harul lui Dumnezeu, [7] aşa cum aţi învăţat de la Epafras, preaiubitul nostru slujitor împreună cu noi şi slujitor credincios al lui Cristos pentru noi[d]. [8] El ne-a făcut cunoscută dragostea voastră în Duhul.

[9] De aceea şi noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi şi să cerem să fiţi umpluţi de cunoaşterea voii Lui, cu toată înţelepciunea şi priceperea duhovnicească, [10] pentru a trăi într-un mod vrednic de Domnul, ca să-I fiţi plăcuţi în toate, rodind tot felul de fapte bune şi crescând în cunoaşterea lui Dumnezeu, [11] fiind întăriţi cu toată puterea, potrivit cu tăria Lui slăvită, ca să fiţi pregătiţi să îndurați totul cu răbdare, [12] mulţumindu-I cu bucurie Tatălui, Care ne-a[e] îndreptăţit să avem parte de moştenirea sfinţilor în Împărăţia[f] luminii. [13] El ne-a scăpat de sub autoritatea întunericului şi ne-a adus în Împărăţia Fiului Său iubit, [14] în Care avem răscumpărarea[g], iertarea păcatelor.

[15] El este chipul Dumnezeului nevăzut,
întâiul născut[h] peste întreaga creaţie,
[16] pentru că prin El au fost create toate lucrurile,
în cer şi pe pământ,
cele vizibile şi cele invizibile,
fie tronuri, fie domnii,
fie conducători, fie autorităţi.
Toate au fost create prin El şi pentru El.
[17] El este înainte de toate lucrurile
şi în El se ţin toate împreună.
[18] El este capul trupului, al Bisericii.

El este începutul,
întâiul născut dintre cei morți,
pentru ca El să aibă primul loc în toate lucrurile.
[19] Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea Sa să locuiască în El.
[20] Prin El, Dumnezeu a împăcat toate lucrurile cu Sine,
fie cele de pe pământ,
fie cele din cer,
făcând pace prin sângele crucii Lui.
[21] Odată, voi erați străini şi duşmani în gândurile voastre, aşa cum arătau faptele[i] voastre rele, [22] însă acum El v-a împăcat în trupul de carne al lui Cristos, prin moarte, pentru a vă înfățişa sfinți, curați şi fără păcat înaintea Lui,23 dacă rămâneți cu adevărat bine întemeiați şi fermi în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost vestită tuturor oamenilor de pe pământ şi al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

[24] Acum mă bucur în suferințe pentru voi şi împlinesc în trupul meu ceea ce lipseşte suferințelor lui Cristos pentru trupul Său, care este Biserica. [25] Am devenit slujitorul ei, prin responsabilitatea pe care Dumnezeu mi-a dat-o mie pentru voi, aceea de a face pe deplin cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu,[26] taina[j] care a fost ascunsă de veacuri şi de generații, dar care acum a fost descoperită sfinților Lui, [27] cărora Dumnezeu a vrut să le facă cunoscute, între neamuri, bogățiile glorioase ale acestei taine, şi anume: Cristos în voi, nădejdea gloriei. [28] El este Cel pe Care noi Îl vestim sfătuind şi învățând pe orice om, cu toată înțelepciunea, pentru a putea înfățişa pe orice om desăvârşit în Cristos. [29] Pentru aceasta mă ostenesc, luptându-mă prin puterea Lui, care lucrează cu tărie în mine.

Note de subsol:

a. Coloseni 1:2 Poate avea atât sensul de *a fi credincios*, cât şi sensul de *a crede*
b. Coloseni 1:2 Unele mss conțin: *şi de la Domnul Isus Cristos*
c. Coloseni 1:5 Sau: *Vestea Bună*
d. Coloseni 1:7 Unele mss conțin: voi
e. Coloseni 1:12 Unele mss conțin: *v-a*
f. Coloseni 1:12 *Împărăția (lui Dumnezeu)* reprezintă domnia lui Dumnezeu, fiind în acelaşi timp o realitate prezentă şi o nădejde în viitor; şi în v. 13
g. Coloseni 1:14 Unele mss conțin şi: prin sângele Său
h. Coloseni 1:15 Gr.: *prototokos*. Termenul înseamnă fie *întâiul în ordine cronologică*, putând fi tradus *întâiul născut*, fie întâiul în rang, acelaşi termen grecesc fiind folosit în LXX, Ps. 88:28(89:27 în versiunea aceasta, precum şi în altele) cu acest sens: *Îl voi face întâiul Meu născut, cel mai mare dintre regii pământului.* Modul în care este folosit termenul în acest psalm mesianic indică mai degrabă prioritatea în rang, nu doar prioritatea în timp. Aşadar, în unele contexte sensul primar al termenului

tokos (a da naştere la) s-a pierdut. Aici accentul este pe prioritatea în rang pe care Isus o are peste întreaga creaţie (vezi v. 16); şi în v. 18

i. Coloseni 1:21 Sau: *voastre, datorită faptelor*

j. Coloseni 1:26 În NT, prin *taină* se înţelege ceva ce înainte nu fusese cunoscut, dar care acum este descoperit de Dumnezeu poporului Său; taina este descoperită tuturor, însă numai cei ce au credinţă o înţeleg; contrar *religiilor misterelor*, foarte răspândite în acea vreme în lumea greco-romană, care susţineau că tainele erau cunoscute numai de cei iniţiaţi; peste tot în carte

Cap. 2

[1] Vreau să ştiţi cât de mult mă lupt pentru voi, pentru cei din Laodicea şi pentru cei care nu m-au văzut faţă în faţă[a], [2] ca inimile lor să fie încurajate, unite în dragoste şi să aibă bogăţiile depline ale înţelegerii complete, pentru a cunoaşte taina lui Dumnezeu, şi anume pe Cristos, [3] în Care sunt ascunse toate bogăţiile înţelepciunii şi ale cunoaşterii. [4] Vă spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă înşele cu argumente false, [5] întrucât, chiar dacă sunt departe cu trupul, în duh sunt cu voi. Mă bucur să văd rânduiala care este între voi şi fermitatea credinţei voastre în Cristos.

[6] Aşadar, după cum L-aţi primit pe Cristos Isus, Domnul, tot aşa să şi continuaţi să trăiţi în El, [7] înrădăcinaţi şi zidiţi în El, devenind tot mai puternici în credinţă, cum aţi fost învăţaţi, aducând din belşug mulţumire. [8] Vedeţi să nu vă înrobească cineva prin vreo filozofie deşartă şi înşelătoare, care ţine de tradiţia oamenilor şi de principiile[b] acestei lumi, şi nu de Cristos. [9] Căci în El locuieşte trupeşte toată plinătatea dumnezeirii [10] şi în El, Care este capul oricărei stăpâniri şi autorităţi, sunteţi şi voi completi. [11] În El aţi fost şi circumcişi, cu o circumcizie care nu este făcută de mâini omeneşti, ci cu circumcizia lui Cristos, prin dezbrăcarea de firea[c] păcătoasă, [12] fiind îngropaţi împreună cu El prin botez şi înviaţi împreună cu El, prin credinţa în puterea lui Dumnezeu, Care L-a înviat din morţi. [13] Pe voi, care eraţi morţi în greşelile voastre şi în firea voastră necircumcisă, Dumnezeu v-a[d] adus la viaţă împreună cu Cristos, când ne-a iertat toate greşelile. [14] El a şters însemnarea[e] cu tot cu regulile ei, care era împotriva noastră şi ni se opunea, a luat-o şi a pironit-o pe cruce. [15] A dezbrăcat de putere stăpânirile şi autorităţile şi le-a făcut de ruşine în văzul tuturor, triumfând asupra lor prin cruce[f].

[16] Aşadar, nimeni să nu vă condamne cu privire la ce mâncaţi şi ce beţi sau cu privire la o sărbătoare, sau la o lună nouă[g], sau cu privire la o zi de Sabat,[17] care sunt o umbră a lucrurilor viitoare; trupul[h] însă este al lui Cristos.[18] Nimeni care-şi găseşte plăcerea într-o falsă smerenie şi în închinarea la îngeri[i] să nu vă răpească premiul. Un astfel de om cercetează amănunţit lucrurile pe care pretinde că le-a văzut şi se îngâmfă fără motiv prin gândurile

firii[j] lui. [19] El nu se ține strâns de Cap, din Care tot trupul, sprijinit și ținut la un loc prin ligamente și tendoane, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.

[20] Dacă ați murit împreună cu Cristos față de principiile lumii, de ce trăiți ca și cum ați aparține acestei lumi, ascultând de porunci ca: [21] „Nu atinge!“, „Nu gusta!“, Nu pune mâna!“? [22] Acestea se referă la lucruri care se consumă odată cu folosirea lor; sunt doar porunci și învățături ale oamenilor. [23] Ele par să fie bazate pe înțelepciune, prin religia autoimpusă și falsa smerenie, prin asprimea față de trup, însă nu au nici o valoare în ce privește înfrânarea dorințelor naturii păcătoase.

Note de subsol:

a. Coloseni 2:1 Lit.: *care nu mi-au văzut fața în trup*
b. Coloseni 2:8 Gr.: *stoicheia*, termen care se referea în acea vreme la literele alfabetului, exprimând ideea de „lucruri așezate în ordine“; în acest context expresia se poate referi la *învățăturile elementare ale acestei lumi* sau la *spiritele naturii acestei lumi* (ambele sensuri cu referire, probabil, la învățătura gnostică din acea vreme – gnosticismul era un curent filozofico-religios care învăța, în principal, că omul poate fi mântuit numai prin „cunoaștere“, la care puteau ajunge numai cei inițiați – referitoare la spiritele care operează în această lume și o controlează); și în v. 20
c. Coloseni 2:11 Lit.: *carnea*; și în vs. 13
d. Coloseni 2:13 Unele mss conțin: *ne-a*
e. Coloseni 2:14 Gr.: *cheirographon*, termen ce se referea la un document care autentifica existența unei datorii
f. Coloseni 2:15 Sau: *în (prin) El* (adică prin Cristos); în textul grecesc nu avem decât pronumele personal persoana a 3-a masculin, singular, care se poate referi fie la *cruce* (vezi v. 14), substantiv care în greacă este masculin, singular, fie la Cristos (vezi v. 13)
g. Coloseni 2:16 Vezi *Num. 28:11-15*
h. Coloseni 2:17 Sau: *realitatea*
i. Coloseni 2:18 Sau: *închinarea îngerilor*
j. Coloseni 2:18 Lit.: *cărnii*; și în v. 23

Cap. 3

[1] Dacă ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu! [2] Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ, [3] pentru că voi ați murit, iar viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. [4] Când Cristos – viața voastră[a] – Se va arăta, atunci și voi vă veți arăta împreună cu El în glorie.

[5] De aceea, dați morții tot ceea ce aparține firii voastre pământești: desfrâul, necurăția, patima, pofta rea, lăcomia, care este idolatrie. [6] Din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu (peste fiii neascultării)[b]. [7] Acestea

sunt căile pe care ați umblat și voi atunci când trăiați între ei, [8] însă acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de furie, de răutate, de blasfemie, de cuvintele murdare care vă ies din gură. [9] Nu vă mințiți unul pe altul, pentru că v-ați dezbrăcat de omul cel vechi și de faptele lui [10] și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care este înnoit în cunoaștere, după imaginea Creatorului său. [11] Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar[c], nici scit[d], nici sclav, nici liber, ci Cristos este totul și în toți.

[12] Așadar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu răbdare![13] Îngăduiți-vă unul pe altul, iertați-vă unul pe altul ori de câte ori vreunul dintre voi are vreo nemulțumire împotriva altuia! Cum v-a iertat Domnul, așa iertați-vă și voi! [14] Dar, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care le leagă pe toate într-o armonie perfectă! [15] Iar pacea lui Cristos să stăpânească în inimile voastre; la ea ați și fost chemați, într-un singur trup. Și fiți mulțumitori! [16] Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din belșug! Învățați-vă și instruiți-vă unul pe altul cu toată înțelepciunea! Cântați-I lui Dumnezeu cu mulțumire în inimile voastre cântece de laudă, imnuri, cântece duhovnicești![17] Tot ceea ce faceți, cu vorba sau cu fapta, să faceți în Numele Domnului Isus, mulțumind, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

[18] Soțiilor, supuneți-vă soților voștri așa cum se cuvine în Domnul! [19] Soților, iubiți-vă soțiile și nu fiți aspri cu ele!

[20] Copii, ascultați de părinții voștri în toate, pentru că lucrul acesta Îi place Domnului! [21] Părinți, nu-i întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă curajul!

[22] Sclavilor, ascultați în toate de stăpânii voștri pământești, nu doar când sunteți văzuți de ei, ca niște oameni care caută să placă altora, ci cu o inimă sinceră, în frică de Domnul. [23] Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, [24] știind că veți primi ca răsplată moștenirea de la Domnul. Voi slujiți Domnului Cristos. [25] Căci cel ce face rău va fi răsplătit după răul pe care l-a făcut; și nu va fi nici un fel de părtinire.

Note de subsol:

a. Coloseni 3:4 Unele mss conțin: *noastră*
b. Coloseni 3:6 Unele mss importante nu conțin aceste cuvinte
c. Coloseni 3:11 Termenul de *barbar* avea în lumea antică sensul general de „străin de rasa greacă“, între grec și barbar existând o opoziție etnică și culturală, „barbar“ având adesea un sens peiorativ
d. Coloseni 3:11 Sciții erau văzuți de către romani drept cei mai de pe urmă dintre barbari

Cap. 4

[1] Stăpânilor, dați-le sclavilor voștri ceea ce li se cuvine, știind că și voi aveți un Stăpân în cer!

[2] Stăruiți în rugăciune! Vegheați în ea cu mulțumire! [3] Rugați-vă în același

timp şi pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă o uşă pentru Cuvânt, să putem vorbi despre taina lui Cristos, din pricina căreia sunt închis, [4] ca s-o pot face cunoscută aşa cum trebuie. [5] Purtaţi-vă cu înţelepciune faţă de cei din afară, folosind fiecare ocazie. [6] Vorbirea voastră să fie întotdeauna caracterizată de bunătate, dreasă cu sare[a], ca să ştiţi cum trebuie să răspundeţi fiecăruia.

[7] Tihic vă va face cunoscut totul cu privire la mine. El este un frate preaiubit şi un slujitor credincios, slujitor împreună cu mine în Domnul. [8] Vi l-am trimis ca să ştiţi totul despre noi şi ca să vă încurajeze inimile, [9] împreună cu Onesimus, un frate credincios şi preaiubit, care este unul dintre voi. El vă va face cunoscute toate lucrurile de pe aici.

[10] Aristarh, închis împreună cu mine, vă trimite salutări; de asemenea şi Marcu, vărul lui Barnabas – cu privire la el aţi primit porunci; dacă vine la voi, să-l primiţi bine –, [11] şi Isus, zis şi Iustus. Aceştia sunt singurii dintre cei circumcişi care sunt conlucrători cu mine pentru Împărăţia lui Dumnezeu[b]. Ei au devenit o încurajare pentru mine. [12] Epafras, care este unul dintre voi, slujitor al lui Cristos Isus, vă trimite salutări. El se luptă întotdeauna pentru voi în rugăciune, astfel încât, desăvârşiţi şi pe deplin încredinţaţi, să puteţi rămâne fermi în toată voia lui Dumnezeu. [13] Eu depun mărturie cu privire la el că a lucrat din greu pentru voi, pentru cei din Laodicea şi pentru cei din Hierapolis. [14] Luca, doctorul preaiubit, şi Demas vă salută. [15] Salutaţi-i pe fraţii din Laodicea şi pe Nimfa, şi biserica din casa ei. [16] După ce va fi citită această scrisoare la voi, faceţi în aşa fel încât să fie citită şi în biserica din Laodicea. De asemenea, citiţi şi voi scrisoarea din Laodicea.[c] [17] Spuneţi-i lui Arhipus: „Ai grijă de slujba pe care ai primit-o în Domnul: să o duci la îndeplinire!“

[18] Eu, Pavel, scriu acest salut cu mâna mea. Amintiţi-vă de lanţurile mele! Harul să fie cu voi! (Amin.)[d]

Note de subsol:

a. Coloseni 4:6 Un mod figurat de a spune că vorbirea trebuie să fie plăcută si consistentă
b. Coloseni 4:11 Vezi nota de la 1:12
c. Coloseni 4:16 Se pare că scrisorile lui Pavel erau citite cu voce tare în adunare, iar unele dintre ele trebuiau transmise mai departe, pentru a ajunge şi în alte biserici; scrisoarea din Laodicea este o altă scrisoare pe care Pavel a scris-o, fiind posibil ca aceasta să nu fie alta decât scrisoarea către Efeseni, având în vedere că aceste scrisori urmau de obicei o rută circulară, în cazul acesta de la Efes, prin Laodicea, la Colose
d. Coloseni 4:18 Unele mss timpurii nu conţin acest cuvânt; este posibil ca scribii să fi adăugat mai târziu cuvântul *amen* la sfârşitul fiecărei cărţi, deoarece foarte multe mss greceşti încheie toate cărţile, mai puţin Faptele Apostolilor, Iacov şi 3 Ioan, cu acest cuvânt

I. PARTEA DOCTRINARĂ

CAP. 1 - 2

Lecția 1

POPORUL LUI CRISTOS

Coloseni 1:1-12

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul

Începutul epistolei este tipic pentru scrisorile apostolului Pavel. Întâi se prezintă ca apostol al lui Isus Cristos, apoi se adresează sfinților și fraților credincioși din Colose. Urmează o rugăciune, în care apostolul leagă existența bisericii din Colose de „cuvântul adevărului Evangheliei" și o îndeamnă să-și trăiască mărturia în sfințenie și credincioșie. De la început, vedem dorința precisă a lui Pavel ca ei să cunoască voia lui Dumnezeu „în orice fel de înțelepciune și pricepere" (1:9). Posibil ca o astfel de exprimare să pregătească terenul pentru dezbaterea doctrinară serioasă ce urma să fie tratată în epistolă, cu referire la filozofia păgână infiltrată în biserică.

Cuvintele scrise ne arată cât de mult iubea apostolul poporul Domnului Isus Cristos! Pe credincioșii din Colose îi vedea ca frații lui, ca sfinții lui Cristos, de aceea simte cu ei (1:3; 2:5), se roagă pentru ei (1:3,9) și se luptă pentru ei (2:1). Iar asta o făcea când era în lanțuri (4:18)!!

Studiul ne va învăța cum să empatizăm cu poporul lui Cristos. Biserica din care faci și tu parte este parte a poporului ales al lui Dumnezeu în Cristos. De aceea, dacă-L iubești pe Cristos, vei iubi și poporul Lui.

Structura:

1) Mulțumiri (1:3-8)
2) Mijlociri (1:9-12)

Paragraful conține două segmente, ambele legate de rugăciune. Apostolul face întâi o rugăciune de mulțumire pentru credincioșii din Colose, apoi face o rugăciune de mijlocire înaintea lui Dumnezeu ca aceștia să fie plini de cunoașterea voii divine și să trăiască într-un chip vrednic de Domnul, prin puterea Lui.

Întrebarea 1: *Care sunt cuvintele sau expresiile cheie din text?*

.....

.....

.....

.....

Întrebarea 2: *Ce alte observații folositoare înțelegerii textului mai poți adăuga?*

.....

.....

.....

.....

INTERPRETARE

Colosenii au fost privilegiați prin faptul că au auzit Evanghelia și au cunoscut harul lui Dumnezeu (1:6). Biserica din Colose a avut un start bun, fiind învățată de Epafras, „un credincios slujitor al lui Cristos" (1:7). Grija apostolului acum era ca ei să continue a onora relația lor cu Domnul, să fie plăcuți, să aducă rod și să crească în cunoaștere (1:10).

De aceea, Pavel le oferă perspectiva de sus a întregii lucrări a Evangheliei. Această Evanghelie, care i-a inclus și pe coloseni, era deja răspândită în toată lumea, dădea rod și mergea crescând (1:6). Parcă ar

fi dorit să-i atenționeze ca nu cumva să trădeze o așa perspectivă globală măreață, prin a permite infiltrarea de idei filozofice trecătoare sau practici ascetice puerile (2:8,22-23). Prin purtarea lor, ei trebuie să onoreze „moștenirea sfinților în lumină" (1:12).

Pentru a-i proteja de amăgirile deșarte (2:8) și de mânia lui Dumnezeu (3:6), apostolul Pavel se roagă pentru ei. El credea, într-adevăr, că rugăciunea protejează și împuternicește!

1. Rugăciunea de mulțumire

Apostolul a mulțumit lui Dumnezeu pentru credința, dragostea și nădejdea colosenilor. Rugăciunile noastre trebuie să includă adesea și mulțumiri pentru creștinii din întreaga lume.

Întrebarea 3: *Ce rugăciuni de mulțumire pentru cei de aceeași credință cu tine ai putea indica în Biblie?*

.....

.....

.....

.....

2. Rugăciunea de mijlocire

Rugăciunea de mijlocire îl onorează în mod particular pe Dumnezeu. A mijloci înseamnă a-i da tot creditul Lui și, implicit, a recunoaște că El poate să miște lucrurile.

Rugăciunea de mijlocire înseamnă să te identifici cu nevoile celuilalt. Mijlocirea ne vindecă de obsesia cererii pentru noi înșine. Când mijlocești în rugăciune, te gândești mai mult la alții, nu la tine.

Pavel mijlocește înaintea lui Dumnezeu pentru ca cei din Colose să se umple de cunoașterea înțelepciunii și să se poarte în așa fel ca să-L mulțumească pe Cristos.

Întrebarea 4: *Care ar fi obiectivele rugăciunii tale de mijlocire pentru biserica ta? De ce crezi că ar avea nevoie ea acum? Dă câteva exemple:*

.....

.....

.....

.....

APLICARE

Apostolul îi laudă pe coloseni pentru trei virtuți, cunoscute și ca „virtuțile teologice". Acestea au dus la creșterea lor (1:6), care se referă atât la creșterea spirituală, cât și la cea numerică. Nu cumva aici stă secretul creșterii unei biserici?

Aplicația 1: *Care sunt aceste virtuți și ce semnificație crezi că au ele pentru viața bisericii?*

(1) Prima vitute este: ……..…….....

(2) A doua virtute este: ……..….....

(3) A treia virtute este: ……..…….....

Semnificația pentru viața bisericii:

.....

.....

.....

.....

Rugăciunea lui Pavel era pentru o **purtare** vrednică, destoinică sau demnă de Cristos.

Aplicația 2: *Care sunt efectele purtării vrednice de Domnul (1:10)? Completează restul listei și dă o explicație scurtă la fiecare:*

(1) „plăcuți în orice lucru”: …….....

(2) „aducând roade”: ...…….....

(3) .....…….....

(4) .....…….....

(5) .....…….....

Tu faci parte din **poporul** lui Cristos! Cât de mult îți iubești comunitatea din care faci și tu parte? *Vei ști cât îți iubești biserica după cât de mult te rogi pentru ea!*

Aplicația 3: *În urma studiului, scrieți împreună o scurtă rugăciune de mulțumire și o scurtă rugăciune de mijlocire pentru biserica voastră.*

Rugăciunea de mulțumire:

.....

.....

.....

.....

Rugăciunea de mijlocire:

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
*„... am auzit despre **credința** voastră în Cristos Isus şi despre **dragostea** pe care o aveți față de toți sfinții, din pricina **nădejdii** care vă aşteaptă în ceruri... ”* (1:4-5a)

***

„Cât de bine mă simt cu aleşii Domnului,
Poporul minunat!
O, ce bine mă simt cu aleşii Domnului,
Poporul minunat!
Strălucesc fețele, cântă adunarea,
Cerul stă şi-ascultă cântarea,
O, ce bine mă simt cu aleşii Domnului,
O, ce popor, ce popor minunat!

Ce plăcut şi ce frumos
E poporul lui Cristos,
Când pe Domnul ei Îl laudă voios.
Nu e loc mai fericit
Ca acel unde-ai găsit
Pe toți sfinții ce-mpreună s-au unit!

O, ce zi atunci va fi,
Când pe nori El va veni
Şi în slava Lui pe veci ne va uni!
Lângă El ne-om aduna
Şi plângând Îi vom cânta
Împreună, fericiți cu El vom sta!”

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 2

PREEMINENŢA LUI CRISTOS

Coloseni 1:13-23

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul

Introducerea și rugăciunile apostolului s-au încheiat. Acum, el se apropie de scopul scrierii lui. Biserica din Colose era încă o comunitate tânără, care avea nevoie de învățătură solidă. De aceea, apostolul schimbă focalizarea de la rugăciune la persoana și lucrarea lui Cristos. Se schimbă și adresanții, de la „voi" la „noi". Ceea ce urmează a se descrie îi privește pe toți creștinii.

Ideea mântuirii viitoare ca moștenire este specifică lui Pavel (cf. Romani 8:23, Efeseni 1:14), însă, de data aceasta, metafora folosită de Pavel este cea a „strămutării" dintr-o împărăție în alta. A te strămuta e ca și cum ai schimba taberele, țările sau statutele. Cel care asigură tranziția aceasta este Fiul lui Dumnezeu. Pasajul cuprins între 1:15-20 este recunoscut de cei mai mulți comentatori ca un imn cristologic folosit de Biserica Primară ori în mărturisire, ori în închinare. Alți comentatori se uită la acest pasaj ca la o continuare a ideilor precedente și o pregătire a principalei dezbateri din capitolul următor. Imnul are în centrul lui descrierea lui Isus Cristos ca și „chipul" lui Dumnezeu și „Capul" Bisericii. Aceasta descrie preeminența lui Cristos ca Fiu (1:18). ***Preeminență*** înseamnă superioritate, privilegiu al unui rang, demnitate. Într-adevăr, Cristos e preeminent pentru că El are întâietatea în creație, în El ni s-a oferit împăcarea și El are autoritatea supremă în Biserică.

Scopul studiului nostru, așadar, este să înțelegem supremația și suficiența lui Cristos în planul divin. Altfel vom trăi în familie, biserică

sau societate, dacă înțelegem și acceptăm cine este și ce a făcut Isus Cristos.

Structura:

Pasajul poate fi împărțit în patru, în centrul fiecărei părți stând afirmații excepționale despre Isus Cristos.

1) Împărăția Fiului (1:13-14)
2) Preeminența Fiului în creație (1:15-17)
3) Preeminența Fiului în Biserică (1:18)
4) Preeminența Fiului în reconciliere (1:19-23)

INTERPRETARE

Răscumpărarea ca strămutare

Dumnezeu a conceput planul de mântuire sau de izbăvire de sub împărăția întunericului și de strămutare în Împărăția Fiului Său. Tranziția dintr-o împărăție într-alta este exprimată prin concepte pauline clasice: izbăvire, răscumpărare, împăcare. Toate au în centru adevărul Evangheliei, și anume, că în Cristos avem iertarea păcatelor. Strămutarea nu putea avea loc fără iertarea păcatelor prin sângele lui Cristos.

Întrebarea 1: *Pe baza versetelor 13-14 și 20-22, care sunt lucrurile/ acțiunile pe care Dumnezeu le-a făcut pentru a ne împăca cu Sine?*

.....

.....

.....

.....

Numele asociate lui Cristos

„Fiul dragostei Lui”

Isus Cristos este prezentat prin expresia „Fiul dragostei Lui”, care poate fi înțeleasă ca „Fiul iubit de Dumnezeu” sau „Fiul care

descoperă dragostea lui Dumnezeu". Expresia completă „Împărăția Fiului dragostei Lui" este unică în scrierile lui Pavel și poate să se refere la prezentul și viitorul Împărăției lui Cristos.

„Chipul Dumnezeului celui nevăzut"
Cristos este numit *eikon*, icoana Dumnezeului nevăzut. *Eikon* înseamnă imagine, asemănare, manifestare sau reprezentare. Apostolul vrea să ne spună că Isus este imaginea lui Dumnezeu, în sensul că El descoperă caracterul personal al lui Dumnezeu. El este chipul Dumnezeului invizibil, sau, în cuvintele din Evrei 1:3, El este „oglindirea slavei lui Dumnezeu și întipărirea Ființei Lui". Adică, Cristos este imprimarea exactă a esenței lui Dumnezeu. El este realitatea în sine, nu o copie a ceva. Cristos este reprezentarea și exprimarea perfectă a arhetipului, a lui Dumnezeu Tatăl. Cristos este chipul lui Dumnezeu în sensul că natura și ființa lui Dumnezeu este perfect revelată în El. Adam a fost creat după chipul lui Dumnezeu, iar Isus este chipul lui Dumnezeu. Cristos ne-a adus lumina cunoașterii lui Dumnezeu. Dacă vrei să-L cunoști pe Dumnezeu, uită-te la chipul Lui, care este Isus Cristos. Nu ca la o pictură oarecare, ci la Cel ce este Însuși Dumnezeu.

„Cel întâi născut din toată zidirea"
Termenul *prototokos* este folosit de două ori în text. O dată pentru a sublinia domnia lui Isus peste vechea creație universală și, a doua oară, pentru a sublinia domnia Lui peste noua creație, Biserica. Aici Pavel subliniază prioritatea în timp și supremația în grad. Isus Cristos se bucură de toate privilegiile și drepturile pe care I le dă Tatăl. Aceasta include dreptul de a supraveghea crearea tuturor lucrurilor. Cristos este descris ca suveran în creație, întâiul născut, Creatorul, scopul și susținătorul creației. Adică, nu doar că Fiul este preeminent în creație, dar El și susține această creație. Toate se țin prin El, nu în sensul că El este conținut în materie, ci că El ține totul prin Cuvântul Lui.

Ilustrație:

Cu câțiva ani în urmă, o tipografie sud-americană a cumpărat o aparatură specială de la o firmă din SUA. După ce aceasta a fost expediată și asamblată, muncitorii nu au știut cum să o pună în funcțiune. Cei mai buni meseriași au încercat să găsească soluția, dar

n-au reușit. În final, tipografia a trimis un mesaj către firma din SUA, ca să le trimită un specialist și să rezolve problema. Înțelegând urgența situației, firma din SUA a trimis un specialist care, atunci când a ajuns în America de Sud, i-a șocat pe oficiali. În fața lor stătea un tânăr, în aparență fără experiență. De aceea, oficialii sud-americani au trimis imediat un mesaj scris firmei din SUA: *Omul vostru este prea tânăr. Trimiteți un om cu mai multă experiență.* Replica a venit tot în scris: *El a creat mașina. El e singurul care poate s-o pună în funcțiune.*

Aplicația: *În același fel, Cristos nu doar că ne-a creat, ci tot El ne asigură și „mentenanța". El ne cunoaște cel mai bine.*

„Cel întâi născut dintre cei morți"
Fiul este numit „Capul trupului", adică suveran peste Biserică. Într-un trup, toate mădularele depind de Cap. Cristos a fost înălțat în această poziție în Biserică pentru că este „Cel întâi născut dintre cei morți". Cristos este *prototokos* în sens de primul care a înviat din morți. El este Domn peste moarte. Învierea Lui L-a pus cap peste Biserică. De aceea, Cristos are întâietatea în toate lucrurile. Fără învierea Lui nu ar fi speranța învierii noastre.

Preeminența lui Cristos este recunoscută de Dumnezeu, care a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El. Plinătatea aici include suma puterilor și atributelor divine. Această plinătate locuiește în El, nu este temporară: a fost, este și va sta în El. Înseamnă că întreaga revelație a caracterului lui Dumnezeu - atât cât putem noi înțelege - se găsește în El. Chiar dacă limbajul uman nu poate descrie această taină divină, putem vedea exprimarea plinătății în viața și acțiunile Lui.

Întrebarea 2: *Ce se spune despre ce face și cine este Isus Cristos în v. 15-20?*

.....

.....

.....

.....

Preeminența Fiului în Biserică

Cristos are întâietatea sau preeminența în tot ce este în cer și pe pământ. El este unic, de aceea trebuie să fie recunoscut și ca primul în Biserică.

Întrebarea 3: *De ce a fost important pentru creştinii din Colose faptul că Cristos este Capul Bisericii (v. 18)? De ce este important pentru noi astăzi că Cristos este Capul trupului, al Bisericii, și nu doar Mântuitorul unui grup de oameni?*

.....

.....

.....

.....

Reconcilierea prin moarte

Exprimarea supremă a acțiunii Fiului în plinătate se găsește în actul împăcării (1:20). Creația întreagă a intrat într-o stare de vrăjmășie cu Creatorul. De aceea, Dumnezeu a vrut (nu omul!) să reconcilieze creația cu Sine. Această creație suferă, în așteptarea transformării finale (Romani 8:19-22). Totul în univers va fi împăcat cu Dumnezeu, exceptând doar ceea ce-L respinge pe Dumnezeu.

Pavel clarifică de la început că inițiativa acestei împăcări a fost a lui Dumnezeu. Tot ce trebuie să facă omul este să răspundă acestei inițiative. Reconcilierea s-a făcut prin sângele crucii Lui (1:20) și prin trupul Lui de carne, prin moarte (v. 22). Aceasta înseamnă că singura cale de împăcare a omului cu Dumnezeu și a lumii cu Dumnezeu a fost posibilă doar prin moarte (2 Cor. 5:19-21). Obiectivul acestei împăcări este sfințirea noastră. Când crezi acest adevăr, vor veni și rezultatele. La inițiativa reconcilierii divine, noi putem răspunde printr-o viață „fără prihană și fără vină" (1:22).

Creștinii sunt integrați în acest plan complex prin actul credinței și răscumpărării. Dar, cu toate că tuturor „făpturilor de sub cer" li s-a propovăduit acest adevăr, nu toți l-au primit (1:23). Colosenii sunt printre cei binecuvântați, întrucât odinioară erau „străini și vrăjmași prin gândurile și faptele lor rele", dar acum au fost împăcați prin moartea lui Cristos (1:21).

Întrebarea 4: *De ce crezi că singurul mod prin care Dumnezeu putea să împace totul cu Sine a fost sângele crucii Fiului Său?*

.....

.....

.....

.....

Comentariu teologic: Cristosul cosmic

Imnul din Coloseni este cunoscut și ca imnul Cristosului cosmic! Cât de realist este un un astfel de titlu dat lui Cristos? Afirmația că El este „Cel întâi născut din toată zidirea" sau primul născut în creație a condus întâi la erezia ariană din secolul IV, iar mai târziu la erezia Martorilor lui Iehova din secolul XIX. Aceste învățături greșite au scos din context expresia „Cel întâi născut din toată zidirea", lăsând deoparte afirmația care precede expresia, și anume că El este Creatorul tuturor și începutul lucrurilor (v. 18). În contextul socio-religios al scrierii epistolei, a spune că ești primul născut însemna a avea cea mai înaltă onoare, nu a avea un început al existenței. A fi primul nu înseamnă că e primul dintr-o serie de creaturi. Cristos nu e o creatură, ci Creatorul Însuși. De asemenea, Cristos ca preexistent și preeminent anulează învățătura gnostică, care-l vedea pe Cristos un fel de emanație spirituală din Dumnezeu. Apostolul Pavel, dimpotrivă, Îl descrie pe Cristos ca Dumnezeu adevărat, care a creat totul și care este scopul tuturor lucrurilor. Adică, toate lucrurile sunt îndreptate spre El. Toate au început cu El, adică au venit în existență la comanda Sa; și toate vor sfârși cu El, adică se vor întoarce sub comanda Sa. De aceea, El a fost prezentat în Apocalipsa drept *Alfa și Omega* (Apoc. 1). De aceea, într-o zi, toate îi vor fi subordonate.

APLICARE

Când înțelegi lucrarea cosmică a lui Cristos în creație și reconciliere, ar fi o nebunie să înlocuiești mesajul Evangheliei cu alte mesaje. Panorama dată de imnul cristologic vrea să-i determine pe credincioșii din Colose să înțeleagă măreția mântuirii lor. Ei sunt marii privilegiați ai lumii pentru că îl au pe Cristos - Capul Bisericii - și au primit mântuirea în El.

Aplicația 1: *Ce imagini sau imnuri ați sugera pentru a putea prezenta mai simplu oamenilor nemântuiți lucrarea lui Cristos în creație și reconciliere? Dați exemple:*

.....

.....

.....

.....

Aplicația 2: *Ce aspecte legate de persoana şi lucrarea lui Cristos te-au impresionat cel mai mult? De ce?*

.....

.....

.....

.....

Aplicația 3: *Cunoscând toate aceste lucruri despre Cristos, ce schimbare ar trebui să aducă în modul tău de viață? Cum poți să-L faci pe Cristos preeminent (să-i acorzi întâietatea) în viața ta, în această săptămână?*

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
„El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîi născut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să aibă întîietatea." (1:18)

Imnul cristologic (Col. 1:15-20)

O atenție specială a fost acordată de către exegeți imnului cristologic, de aceea ne vom concentra și noi asupra lui. Citiți acest imn într-o versiune contemporană, lecturați comentariul și apoi răspundeți la întrebări.

(NTR)
El este chipul Dumnezeului nevăzut, întâiul
născut peste întreaga creație,
pentru că prin El au fost create toate lucrurile, în
cer şi pe pământ, cele vizibile şi cele invizibile, fie
tronuri, fie domnii, fie conducători, fie autorități.
Toate au fost create prin El şi pentru El.
El este înainte de toate lucrurile şi în El se țin
toate împreună.
El este capul trupului, al Bisericii. El este
începutul, întâiul născut dintre cei morți, pentru ca
El să aibă primul loc în toate lucrurile.
Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea Sa să
locuiască în El.
Prin El, Dumnezeu a împăcat toate lucrurile cu
Sine, fie cele de pe pământ, fie cele din cer, făcând
pace prin sângele crucii Lui.

Comentariu teologic: Imnul cristologic

Pasajul subliniază întâi de toate divinitatea lui Isus, de aceea este cunoscut ca un imn cristologic. Ideea creștină despre existența Fiului lui Dumnezeu ca persoană (nu personificare, ca la evrei sau putere impersonală, ca la greci) era complet nouă. În relația interpersonală dintre Tată și Fiu, Fiul nu Îl înlocuiește pe Tatăl și nici nu este inferior Tatălui. Imnul subliniază mai degrabă faptul că Tatăl lucrează prin Fiul și nu poate fi cunoscut aparte de Fiul. A plasa aceste adevăruri într-un imn al bisericii însemna fixarea bazei pentru crezul fundamental al Bisericii. Posibil ca primii creștini să fi recitat sau chiar cântat acest imn ca sub

forma unui crez compact. Unii comentatori cred că apostolul însuși a conceput acest imn și l-a introdus aici ca un liant între ideile principale ale epistolei. Oricum, imnul este cristocentric, întrucât afirmă că în Cristos se găsește sursa existenței și posibilității mântuirii. Pe de o parte, imnul este inclusivist, arătând că toate lucrurile depind de Cristos, iar pe de altă parte, este exclusivist, arătând că reconcilierea este posibilă doar prin Cristos.

Întrebarea 5: *Care sunt cuvintele sau expresiile cheie din text?*

.....

.....

.....

.....

Întrebarea 6: *Care sunt temele teologice din text?*

.....

.....

.....

.....

Întrebarea 7: *Ce alte observații folositoare înțelegerii textului mai poți adăuga?*

.....

.....

.....

.....

Aplicația 4: *Încercați o schiță de predică sau de studiu bazată pe acest imn.*

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 3

PREDICAREA LUI CRISTOS

Coloseni 1:24-2:5

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul

După ce L-a proclamat pe Cristos într-unul dintre cele mai frumoase imnuri creștine, apostolul Pavel se concentrează din nou pe credincioșii din Colose. Speranța lui era ca ei să rămână „întemeiați și neclintiți în credință". Biserica era la început, dușmanii erau aproape. Cineva trebuie să poarte de grijă poporului lui Cristos. Cineva trebuie să hrănească spiritual poporul, să fie gata să se jertfească pentru el. Apostolul este unul care își asumă această responsabilitate.

De aceea, el se prezintă ca *diakonos*, slujitorul Evangheliei și al Bisericii (1:23,25). Dumnezeu i-a încredințat o isprăvnicie, adică o misiune (*oikonomia*), ca să întregească Cuvântul lui Dumnezeu pentru credincioși (1:25). Principala lui slujbă era **predicarea** lui Cristos. A întregi Cuvântul se referă la continuarea procesului de maturizare a colosenilor, început de Epafras, asociatul lui Pavel. Predicarea lui Cristos descoperea taina din veșnicii a lui Dumnezeu.

Pe lângă slujba de propovăduire, mandatul apostolului Pavel includea o luptă spirituală amplă pentru coloseni, ca ei să fie încurajați și protejați contra înșelăciunii (2:1,4).

Vom studia azi despre prioritatea predicării lui Cristos și efectele ei. Nu putem găsi un model mai potrivit de predicator ca apostolul Pavel. Oare cât ne va inspira să ne recâștigăm și noi pasiunea și puterea în predicare?

Structura:

Pasajul poate fi împărțit în patru, în centrul fiecărei părți stând afirmații excepționale despre Isus Cristos.

1) Împlinirea suferințelor (1:24)
2) Întregirea Cuvântului (1:25-29)
3) Îmbărbătarea inimilor (2:1-5)

INTERPRETARE

Textul nostru conține expresii importante, dar și dificile. Pe unele le vom explica mai pe larg. Avem însă o referință importantă despre „taina ținută ascunsă din veșnicii", care ne ajută la înțelegerea planului de mântuire. Învățătura susține că această taină a fost descoperită apostolilor, iar noi beneficiem de explicarea ei prin scrierile lor. Predicatorii de azi au harul de a vorbi despre conținutul acestei taine.

Întrebarea 1: *Ce înţelege Pavel prin taina de care vorbeşte în 1:26 şi în 2:2? Consultă în paralel şi Efeseni 3:9-12.*

.....

.....

.....

.....

Dorința apostolului era următoarea: „să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu pentru voi". Expresia nu caută nicidecum să diminueze Cuvântul revelat ca întreg. Ideea întregirii arată doar spre actul predicării în întregime a Cuvântului. Întregirea presupunea și facerea de cunoscut a bogăției tainei. Pavel definește „taina ținută ascunsă din veșnicii" (1:26) ca esența planului divin. Ea trebuia propovăduită, în special între neamuri. Mesajul central al acestei taine și al planului divin era persoana lui Cristos. El era centrul propovăduirii lui Pavel (1:28). Astfel, Evanghelia predicată de Pavel conținea un mesaj ascuns cândva, dar descoperit atunci, păstrând totuși o anume glorie încă nedescoperită.

Întrebarea 2: *Ce înseamnă ca cineva să fie „desăvârşit în Cristos Isus”? Ce sugerează Pavel ca acest scop să fie atins?*

.....

.....

.....

.....

Comentariu teologic: Împlinirea suferinţelor lui Cristos

Una din cele mai dificile expresii este aceasta: „în trupul meu, împlinesc ce lipseşte suferinţelor lui Cristos, pentru trupul Lui” (1:24). Ce înseamnă această împlinire, sau completare la care se referă apostolul? Pavel menţiona adesea despre suferinţele lui, dar această formulă folosită în Coloseni este unică. Implică aceasta: (a) o satisfacţie a apostolului când suferea, (b) sau sugerează aceasta că suferinţele lui Cristos au fost insuficiente pentru a aduce mântuirea, (c) sau înseamnă că suferinţele lui Pavel aveau o pondere decisivă pentru biserică? Răspunsul se găseşte în context. Pavel a vorbit deja despre împăcarea cosmică şi umană prin moartea lui Cristos. El nu dorea ca să fie considerat un co-răscumpărător cu Cristos şi nici să diminueze moartea lui Cristos pe cruce. Din ceea ce urmează după acest verset, nu se poate deduce nimic semnificativ, pentru că Pavel nu mai pomeneşte despre suferinţele lui. El vorbeşte însă despre lucrarea lui cu Evanghelia şi în Biserică. Astfel, el predica, sfătuia, învăţa în spiritul luptei creştine. El se vedea un luptător pentru fraţii lui de credinţă. Puterea pentru lucrare şi luptă o primea de la Dumnezeu. Atunci când se referă la suferinţele lui Cristos, termenul folosit pentru „împlinire” (*thlipseis*) nu a mai fost folosit niciodată pentru moartea lui Cristos în NT. Înseamnă că referinţa este faţă de suferinţele îndurate de dragul lui Cristos. Astfel de referinţe se mai găsesc în scrierile lui Pavel (Filipeni 3:10; Gal. 6:17; 2 Cor. 4:10). De ce însă Pavel sugerează că lipseşte ceva din suferinţele lui Cristos? Probabil că Pavel se gândea la suferinţele pe care el sau alţi creştini urmau să le experimenteze în viitor, datorită asocierii cu Cristos. Pavel nu se referă aici la suferinţele lui personale, ca şi cum ele ar conta pentru biserică, ci se referă la împlinirea prin împărtăşire de suferinţele datorate asocierii cu Cristos. De altfel, la chemarea lui în lucrare, a fost avertizat că va suferi pentru Cristos (Fapte

9:16). Nu ne sunt date detalii despre tipul de suferință la care se gândea Pavel, dar știm că a avut parte de aproape toate tipurile de suferință specifice misionarilor și predicatorilor (2 Cor. 11:23-30).

Un exemplu de împlinire în suferințe este ca, prin ceea ce el suferea în lanțuri, să încurajeze mărturia celorlalți creștini. Suferința lui dădea credibilitate mărturiei lui. Suferințele erau consecința lucrării de dragul lui Cristos și nu erau autoprovocate. Cu certitudine, suferințele lui nu erau răscumpărătoare, completând răscumpărarea prin suferințele lui Cristos. Răscumpărarea noastră a fost realizată complet de Cristos și Pavel a subliniat aceasta de mai multe ori (1:12-14, 19-22; 2:13-14).

Întrebarea 3: *Cum vezi suferințele predicatorilor din lume astăzi? Ce crezi că ar trebui să facem pentru ei?*

.....

.....

.....

.....

Ilustrație: Rugăciunea pastorului african

Un exemplu de dedicare față de Cristos în zilele noastre vine din Africa. Un pastor african a fost amenințat de rebeli cu moartea. I s-a cerut să renunțe la credință, dacă vrea să mai trăiască. Acesta a refuzat. Noaptea, înainte de fi ucis, pastorul a scris pe o bucată de hârtie aceste cuvinte mișcătoare, ca o ultimă rugăciune și mărturie:

Sunt parte a Părtășiei celor cărora nu le este rușine. Am puterea Duhului Sfânt. Zarurile au fost aruncate. Am trecut dincolo de linie. Am luat hotărârea. Sunt ucenicul Lui. Nu voi privi înapoi, nu mă voi opri, nu voi încetini, nu mă voi retrage, nu voi aștepta. Trecutul meu e răscumpărat, prezentul meu are sens, iar viitorul meu e sigur. Am terminat cu trăirea mediocră, cu umblarea prin vedere, cu planurile mediocre, cu genunchii nefolosiți, cu visele fără culoare, cu vorbirea lumească, cu dărnicia ieftină și cu scopurile mărunte!

Nu mai am nevoie de întâietate, prosperitate, poziție, promovare,

aplauze sau popularitate. Acum trăiesc prin prezența Lui, bazat pe credință, iubesc prin răbdare, mă ridic prin rugăciune și lucrez prin putere. Fața mea e pregătită, pasul meu e iute, ținta mea e cerul, drumul meu e îngust, calea mea e aspră, tovarășii mei puțini, Călăuza mea de nădejde, misiunea mea clară. Nu pot fi cumpărat, compromis, deturnat, ispitit, întors, diluat sau întârziat. Nu voi ceda în fața sacrificiului, nu voi ezita în fața necazului, nu voi negocia la masă cu dușmanul, nu voi întârzia lângă tentația popularității și nu voi rătăci prin labirintul mediocrității.

Nu voi renunța, nu voi tăcea, nu voi ceda, ci voi arde până voi termina ce am de predicat, de rugat, de plătit, de adunat și voi rămâne în picioare pentru cauza lui Cristos.

Sunt un ucenic al lui Isus. Trebuie să merg până când va veni El, să dăruiesc până mă epuizez, să predic tot ce știu și să lucrez până El mă va opri.

Și când El va veni să-și ia ce este al Său, nu va avea probleme să mă recunoască. Haina mea va fi albă!

APLICARE

Centrul predicării lui Pavel era Cristos. Relația cu Cristos îi era sursa de motivație și de mesaj.

Aplicația 1: *Dă o explicație, în propriile cuvinte, la ce spune apostolul Pavel despre Cristos: „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei."*

.....

.....

.....

.....

Pavel ducea o mare luptă pentru credincioșii din bisericile de atunci. Un adevărat predicator se consumă pentru Cuvânt și pentru ascultători. Când predică, participă cu tot ce are și este el.

Aplicația 2: *Împărtășiți în grup o experiență în timpul închinării care v-a apropiat mai mult de Isus Cristos!*

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
„Pe El Îl propovăduim noi, şi sfătuim pe orice om, şi învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățişăm pe orice om, desăvârşit în Hristos Isus.” (1:28)

În urma studiului, notați câteva idei practice despre cum ar putea deveni predicarea o predicare mai cristocentrică.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 4

PLINĂTATEA LUI CRISTOS

Coloseni 2:6-23

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul

După ce apostolul Pavel își consolidează autoritatea apostolică, a venit momentul confruntării principalei probleme din Colose. Se pare că tânăra biserică din Colose a fost ispitită de către o grupare mistică (sau chiar de mai multe grupări?) ca să caute o mai adâncă înțelegere a lucrurilor spirituale. Deși colosenii au cunoscut harul lui Cristos și dragostea lui Dumnezeu, amăgitorii s-au strecurat între ei. Li s-a sugerat că a-L cunoaște doar pe Cristos și beneficiile Lui este o etapă preliminară în viața lor spirituală. Dacă vrei mai mult, ai nevoie de învățături în plus, ba chiar de reguli în plus.

Apostolul le cere colosenilor să umble în Cristos, adică să fie înrădăcinați, zidiți, întăriți și perseverenți în credința lor față de Cristos. Pavel se folosește de două metafore ajutătoare. Întâi, Pavel folosește metafora înrădăcinării, cu trimitere la nevoia de a fi mereu legat la sursa vieții, care este persoana lui Cristos. Apoi, Pavel folosește metafora clădirii, cu trimitere la nevoia de a sta pe o bază solidă, care este învățătura lui Cristos. Cum adică să spui că mai ai nevoie de ceva în plus, când în Cristos „locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii”? A-L avea pe Cristos înseamnă a avea tot ce este necesar mântuirii. Nici nu este nevoie de puteri în plus, pentru că El este domn peste toate domniile și stăpânirile (2:10).

Pavel apelează din nou la învățătura despre mântuire, dar de data aceasta cu accent pus pe partea ei pozitivă. Victoria lui Cristos pe cruce ne-a legat în moarte și înviere cu Cristos. El a dezarmat toate puterile demonice și ne-a dat statutul de biruitori asupra lor (2:13-15). Cu această doctrină fundamentală clarificată, Pavel începe asaltul asupra ereziilor care subminau credința colosenilor în Cristos. Atacul nu este împotriva unui set de doctrine, ci împotriva unor reguli sau ritualuri religioase. Lista regulilor care împovărau biserica includea aceleași probleme ca în Roma: zilele de sărbătoare și mâncărurile (2:16-17). Este posibil ca cele două domenii cu restricții să fi venit pe linia iudaizatorilor (evrei încreștinați), dar încă legați de legea mozaică. De aceea, Pavel le numește „umbra lucrurilor viitoare" (cf. Evrei 10:1). Amăgitorii din Colose pretindeau, de asemenea, că aveau experiențe spirituale superioare creștinilor. Ele includeau închinare la îngeri, legături cu duhurile universului, vedenii etc (2:18). Dar, de fapt, aceștia erau conduși de fire și se bazau pe porunci și învățături omenești. Din punct de vedere spiritual, ele nu aveau nici o valoare. Astfel de pretenții absurde se pare că au venit pe o altă filieră, probabil gnostică.

Vom învăța azi cum să ne ținem strâns de Cristos, mai ales atunci când suntem tentați de ofertele spiritualismului. Îți este suficient Cristos? Trebuie să-ți amintești mereu că în El ai totul deplin.

Structura:

Pasajul poate fi împărțit în patru, în centrul fiecărei părți stând afirmații excepționale despre Isus Cristos.

1) Înrădăcinați în Cristos (2:6-7)
2) Împliniți în Cristos (2:8-10)
3) Victorioși cu Cristos (2:11-15)
4) Liberi în Cristos (2:16-19)
5) Împreună cu Cristos (2:20-23)

INTERPRETARE

Problema de fond

Problema principală a creștinilor din Colose avea de-a face cu Cristos. Ei credeau în Cristos, dar în ce fel de Cristos credeau? Era un

Cristos suficient? Îi lipsea ceva? Cum să reziști ereziilor? Pavel se ocupă special de apariția unor semne care trădau prezența învățăturilor false în Colose (2:9-15). Linia argumentului este evidentă: o înțelegere corectă a mântuirii în Cristos ne va echipa pentru a depista și respinge din timp erezia.

Întrebarea 1: *Cum descrie apostolul umblarea în Cristos (v. 6-7)?*

.....

.....

.....

.....

Invazia ereziilor

Combinația de filozofii amăgitoare și tradiții omenești este trecută de Pavel în categoria învățăturilor începătoare, deci imature. Accentul în această filozofie amăgitoare cădea pe experiențele mistice ca autoritate religioasă.

Se poate deduce din expresiile apostolului că ereticii din Colose se considerau creștini. Greșeala lor stătea în îndepărtarea de învățătura lui Cristos, la fel ca în Galatia. Acești învățători falși apelau la judecarea creștinilor liberi din biserică și la impunerea unor noi reguli, aduse de ei. Aceste reguli pretindeau autoritate spirituală, posibil ca o concurență la autoritatea apostolului.

Întrebarea 2: *Care este lista pericolelor descrise de Pavel în acest text?*

.....

.....

.....

.....

Asaltul puterilor rele

Pavel le-a amintit deja colosenilor că Isus Cristos este suveran peste toate puterile și duhurile din univers. Relația cu Cristos înseamnă să-I aparții lui Cristos, nu unor duhuri universale. Colosenii trebuie să știe că ei au ieșit din împărăția întunericului împreună cu Cristos și au intrat în împărăția luminii. În spatele filozofiilor amăgitoare și a regulilor omenești stăteau aceste puteri supranaturale rele.

Întrebarea 3: *Cum crezi că pot influența puterile demonice o biserică folosindu-se de învățăturile eretice?*

.....

.....

.....

.....

Comentariu teologic: *Christus victor*

Jertfa lui Cristos a rezolvat atât problema cosmică, cât și cea umană. Apostolul Pavel aduce idei și elemente noi care să descrie complexitatea actului mântuitor. De pildă, conceptul de plinătate (*pleroma*) este din nou folosit de Pavel, de data aceasta nu cu referire la întrupare (ca în 1:19), ci la ispășire (2:9). Cristos este pe deplin Dumnezeu, iar creștinii au totul deplin în El. Cristos este cap peste toate domniile și stăpânirile, de aceea creștinii nu trebuie să se teamă de nici o putere omenească. Această plinătate de putere s-a primit prin actele simbolice ale separării (circumcizia) și ale intrării într-o nouă comunitate (botezul). Desigur, Pavel se referă la circumcizia spirituală, lăuntrică, tot așa cum botezul este un simbol al înmormântării și învierii. Pavel însă este atent să lege simbolurile de credință cu moartea, îngroparea și învierea lui Cristos (așa cum detaliază în Romani 6). Acest tablou al mântuirii este îmbogățit de Pavel cu noi metafore. Astfel, el descrie momentul răstignirii cu consecința în iertarea păcatelor într-o serie de expresii noi: ștergerea, nimicirea și pironirea zapisului; dezbrăcarea domniilor și stăpânirilor; ocărârea lor, în sens de dezvelire în public și biruirea lor. Nu găsim nicăieri în celelalte cărți ale NT astfel de afirmații. Ele construiesc, de

fapt, imaginea victoriei lui Cristos asupra morții, asupra stăpânirilor pământești și cerești. Pavel dezvoltă astfel ideea victoriei lui Dumnezeu, în momentul morții lui Cristos, ca punctul culminant al planului mântuitor. Domniile și stăpânirile ca puteri supranaturale contrare lui Dumnezeu sunt înfrânte, deși, în aparență, ele au câștigat bătălia împotriva lui Cristos la Golgota. Doar creștinii văd această realitate a înfrângerii puterilor demonice. Însă înfrângerea nu înseamnă și distrugerea lor. De aceea, Pavel va continua să îi îndemne pe coloseni să continue lupta împotriva firii, a cărnii, a atacurilor demonice. Un astfel de atac concret, la Colose, venea din partea filozofiilor deșarte. Teoria susținută de acest text este cunoscută drept *Christus victor*, mai populară astăzi decât teoria satisfacerii dreptății lui Dumnezeu, interpretarea dominantă în Evul Mediu și modernitate. Spiritul acestei imagini a victoriei s-a prelungit în ceea ce a scris Pavel ulterior colosenilor, când îi îndeamnă să lupte și ei, așa cum a făcut-o Cristos, pentru a birui păcatul.

Suficiența lui Cristos

Practic, apostolul Pavel le cere colosenilor să aleagă: ori umblă sub autoritatea lui Cristos, ori sub autoritatea puterilor străine și a firii pământești. Dacă El este superior domniilor și stăpânirilor, iar pe cruce a învins aceste domnii și stăpâniri, înseamnă că cine-L are pe El, are totul deplin. Amăgirea ereticilor consta în a încerca să-i despartă pe credincioși de exclusivitatea loialității față de Cristos. Tendințe similare se găsesc și azi în spiritualismul postmodern. Unii dintre noii eretici folosesc numele lui Cristos, chiar se închină lui Cristos, dar nu la Cristosul Scripturilor, ci la Cristosul imaginației lor. Și astăzi, ca în timpul lui Pavel, în vizor se află divinitatea lui Cristos.

Întrebarea 4: *Ce îți spune ție promisiunea că avem totul deplin în El? Există vreun domeniu în viața ta în care te îndoiești că Dumnezeu ți-a dat tot ceea ce ai nevoie în Cristos?*

.....

.....

.....

.....

Ilustrație: De ce avem nevoie de Cristos

Cu ceva ani în urmă, C.K. Lee, un lider creştin din China, a vizitat Statele Unite. Într-o duminică a vorbit într-o biserică din California. La finalul mesajului, un student i-a pus următoarea întrebare: *De ce ar trebui să exportăm religia lui Cristos în China când voi aveți religia lui Confucius acolo? - Din trei motive*, a venit răspunsul. *În primul rând, Confucius a fost un învățător, pe când Cristos e un Mântuitor. China are nevoie de un Mântuitor mai mult decât are nevoie de un învățător. În al doilea rând, Confucius e mort, pe când Cristos e viu. China are nevoie de un Mântuitor viu. În al treilea rând, Confucius va sta într-o zi înaintea lui Cristos ca să fie judecat de El. China are nevoie de a-L cunoaște pe Cristos ca Mântuitor, înainte ca să-L întâlnească ca Judecător.*

APLICARE

Situația din Colose este similară cu invazia cultelor eretice moderne (mormoni, martori, scientologi etc.), care au învățături similare ereticilor din antichitate. Pavel acordă o importanță crucială învățăturii corecte ca fundament al credinței.

Aplicația 1: *Care crezi că ar fi caracteristicile de bază ale unei învățături corecte despre Cristos?*

.....

.....

.....

.....

Aplicația 2: *Discutați în cadrul grupului ce credeți că ar avea de spus apostolul astăzi bisericii noastre cu privire la anumite practici legaliste.*

.....

.....

.....

.....

Tu mi-ai fost, Isuse, toată bucuria mea
Traian Dorz

Tu mi-ai fost, Isuse, toată bucuria mea,
Niciodată, niciodată n-am să pot uita.
Tu mi-ai fost, Isuse-ntruna tot ce-a fost mai bun,
Niciodată, niciodată nu-ncetez s-o spun.

Toate lungile suspine le-ai schimbat în cânt,
Ori la cine, ori la cine am să spun cât sunt.
Din durerile profunde fericit m-ai scos,
Orișiunde, orișiunde am să-Ți cânt voios.

Tu ești, Doamne, aurora sufletului meu!
Tuturora, tuturora am să spun mereu.
Doamne, pentru bucuria și iubirea Ta,
Veșnicia, veșnicia toată-Ți voi cânta.

Versetul de memorat:
„Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii şi stăpâniri." (2:10)

În urma studiului, notați câteva idei practice despre cum ar putea deveni biserica noastră o biserică cristocentrică.

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

II. PARTEA PRACTICĂ

CAP. 3 - 4

LECȚIA 5

PURTAREA ÎN CRISTOS (I)
Viața personală

Coloseni 3:1-17

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul larg

Începem cea de-a doua parte a studiului nostru în epistola către Coloseni, PURTAREA ÎN CRISTOS. Această a II-a parte are trei secțiuni: viața personală, viața familială și viața socială. Diviziuni similare în două părți - una doctrinară și una practică - se mai găsesc în epistolele lui Pavel către Romani, Galateni și Efeseni.

Acestei noi secțiuni îi lipsesc referințele directe la problema învățăturilor și practicilor eronate din Colose. Din punct de vedere gramatical, această parte a epistolei se ocupă mai degrabă de instrucțiuni, cu un număr mare de verbe la imperativ sau la participiu, sprijinite de diverse avertizări, exprimate în indicative. Instrucțiunile practice, directe au un ton mai împăciuitor față de tonul mai aspru găsit în prima parte a epistolei, când Pavel a atacat frontal ereziile doctrinare cuibărite în biserică. De altfel, apostolul le cere colosenilor ca „pacea lui Cristos, la care ați fost chemați… să stăpânească în inimile voastre…" (3:15). Creșterea bisericii nu se poate realiza menținând tensiunile, ci aducând un spirit de pace.

Contextul imediat

Apostolul își continuă îndemnurile, folosind din nou imaginea liturgică a botezului, pentru a sublinia fundamentul experienței creștine. De altfel, al treilea capitol este presărat cu expresii din domeniul liturgic:

moartea și învierea împreună cu Cristos, Cristos care șade la dreapta lui Dumnezeu, gândirea la lucrurile de sus, viața ascunsă cu Cristos în Dumnezeu etc.

Primul paragraf (3:1-4) evidențiază trei contraste: moartea și învierea, lucrurile de sus și lucrurile de jos, viața de aici și viața de dincolo. Scopul nu este să separe cele două tablouri sau lumi, așa cum încercau gnosticii. Dimpotrivă, apostolul vrea să arate legătura dintre ele. Lucrurile de sus influențează viața de jos. Cine a crezut în Cristos a fost unit cu Cristos, de la început până la sfârșit. Gândirea creștinului este orientată spre cele cerești, cu încredere și speranță.

Al doilea paragraf (3:5-17) trece direct la aplicație. Menționarea virtuților și viciilor nu vizează neapărat ceva specific în biserica din Colose. Lista virtuților și viciilor este aplicabilă oriunde. Pasajul este dominat de imaginea dezbrăcării și îmbrăcării, cu aluzie la actul botezului. Între poruncile negative și cele pozitive, Pavel apelează la puterea transformării. Poruncile negative se referă la dorințe și acțiuni incompatibile cu viața în Cristos. El cere omorârea și abandonarea acestora (3:5-9). Apoi se mută la poruncile pozitive, la atitudini și acțiuni așteptate de la orice creștin (3:10-17). Lista viciilor, păcatelor include (v. 5): curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia. Corespondentul acestora pe lista virtuților include (v. 12): îndurarea, bunătatea, smerenia, blândețea și îndelunga răbdare. Lista viciilor se concentrează pe zona etică, iar lista virtuților pe zona relațiilor. Astfel de liste se găsesc și în alte epistole. Ce este specific însă în Coloseni, este faptul că viața creștină e privită ca o extensie a botezului (dezbrăcare și îmbrăcare). În concluzie (v. 17), tot ce face un creștin trebuie să-L onoreze pe Cristos.

Vom învăța azi cum se poate trăi între vicii și virtuți, între dezbrăcare și îmbrăcare, între omorâre și trăire. În funcție de alegere, poți spune că te porți într-un chip vrednic de Cristos, sau nu. Cum vei alege tu să trăiești? Cum va alege biserica noastră? O biserică cristocentrică se definește ca o biserică a celor schimbați după chipul lui Cristos.

Structura:

1) Viața de jos și viața de sus (3:1-4)
2) Vicii și virtuți (cap. 3:5-17)
   2.1 Dezbrăcarea de viciile omului vechi (3:5-9)
   2.2 Îmbrăcarea cu virtuțile omului nou (v.10-17)

INTERPRETARE

Lucrurile de sus

Lucrurile de sus derivă din participarea în lucrările lui Cristos. A căuta lucrurile de sus înseamnă a avea o nouă gândire și, implicit, o nouă trăire. Această gândire de sus este urmarea unei transformări, nu doar urmarea unui atașament față de doctrine, ci ca urmare a unei schimbări reale în centrul ființei. Această schimbare vine ca urmare a relației cu Isus Cristos. Acțiunile credincioșilor aici jos se bazează pe închinare și părtășie.

Întrebarea 1: *Care sunt lucrurile de sus și cum ai aplica în viața ta cerința apostolului ca să ne gândim la ele?*

.....

.....

.....

.....

Lupta spirituală

Viața cu Cristos, privită ca botez în moartea și învierea Lui, nu este ceva vizibil. Cu toate acestea, această nouă viață de sus primită de creștini determină viața de jos. Nu este o viață bazată pe experiențe exotice, cum ar fi închinarea la îngeri, ci este o viață autentică, concretă. Credincioșii sunt, într-adevăr, cetățeni a două lumi, cu responsabilități concrete în lumea de acum. Pavel nu sugerează să evadăm din această lume și nici nu sugerează că creștinii pot ajunge la desăvârșire, la perfecțiune. Ce sugerează el este să ne angajăm hotărâți în luptă spirituală.

Dezbrăcarea de viciile omului vechi (3:5-9)

Viața în Cristos exclude acțiunile caracteristice domeniului întunericului, din care credincioșii au fost eliberați. Cristos ne-a izbăvit de sub puterea întunericului (1:13) și prin legământul cu El am fost dezbrăcați de trupul poftelor cărnii (2:11). Porunca de a omorî mădularele care sunt pe pământ ne trimite din nou la imaginea botezului, la radicalismul actului. Așa cum, prin botez, îngropi trecutul cu păcatele lui, așa trebuie să omori

firea, cu înclinațiile ei.

O a doua cerere a apostolului, după omorârea păcatelor firii, este abandonul unor păcate care vizează mai mult comunitatea: mânia, vrăjmășia, răutatea, clevetirea, vorbirea rușinoasă și minciuna. În consecință, dezbrăcarea de aceste vicii va afecta pozitiv relația directă cu Dumnezeu și relația cu biserica. O transformare reală are grijă ca cele două tipuri de relații să fie reabilitate.

Întrebarea 2: *Ce crezi că a vrut să spună apostolul prin „omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ”? Cum ai vedea aplicat în viața ta acest imperativ?*

.....

.....

.....

.....

Îmbrăcarea cu Cristos

A fi îmbrăcat cu Cristos înseamnă a te îmbrăca cu noile virtuți. Membrii bisericii sunt numiți aleși, sfinți și preaiubiți. Din nou, aceasta ne arată că originea vieții creștine stă în alegerea lui Dumnezeu. Scopul alegerii a fost întotdeauna sfințirea. Sfințirea este, în același timp, un dar și o cerință.

Un creștin este „îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut” (3:10). Limbajul folosit de Pavel ne trimite la ideea noii creații. Noua ființă descrisă aici este un proces de înnoire în cunoaștere, după chipul lui Cristos. Omul nou poate să se refere atât la individul convertit, cât și la biserică ca o nouă entitate. Așa după cum Cristos este chipul lui Dumnezeu, tot așa, creștinii poartă chipul lui Cristos în ei. Este un alt fel de descriere a transformării care are loc într-un om care crede în Cristos și care îi afectează atât comportamentul, cât și cunoașterea. Procesul acesta de îmbrăcare în Cristos nu se reduce doar la individ. Pavel sugerează că în acest proces dispar distincțiile între grupurile de oameni prezente în biserică (Col. 3:11; Galateni 3:27-28). În trupul lui Cristos, El aduce reconcilierea oponenților.

Comentariu teologic: Viața ascunsă în Dumnezeu

Expresia „viață ascunsă în Cristos" este nouă în epistolele pauline. Posibil ca conexiunea să fie cu credința care se încrede în ceva ce nu se poate vedea (Evrei 11:1; 2 Cor. 4:18). Altfel spus, viața creștinului este legată de Dumnezeu și de Cristosul înviat, o realitate care nu se poate vedea de oricine, ci numai de cei care sunt parte a Bisericii (1:26). Ideea e similară cu cea din primul capitol: „Cristos în noi, nădejdea slavei" (1:27). Contrastul dintre misterul trăirii creștine și slava descoperită în Cristos are corespondențe și în alte texte ale NT (Ioan 11:25, 14:6; Romani 5:10; Filipeni 1:21; 1 Ioan 1:1-2, etc.). Sensul acestei taine este regăsit în unirea creștinului cu Cristos în așa măsură încât viața lui Cristos devine viața lui. Într-un anume sens, descoperirea adevăraților credincioși creștini va fi făcută în viitor, atunci când Cristos se va arăta în slavă. Creștinii vor fi „descoperiți" atunci în compania lui Cristos.

Întrebarea 3: *Cum ai defini în termenii tăi „omul cel nou" și „omul cel vechi"?*

.....

.....

.....

.....

Comentariu teologic: Cristos este totul și în toți

Expresia „Cristos este totul și în toți" este dificilă. Cu siguranță, se acoperă ideea unirii lui Cristos cu credincioșii. Dar înseamnă ceva mai mult? Pavel deja s-a referit la Cristosul cosmic, adică domnia lui Cristos peste univers și peste biserică. Acest concept îl găsim și în Efeseni 4 sau în 1 Cor. 15. Cu certitudine, afirmația lui Pavel că Isus Cristos este prezent în toți nu implică universalismul. Este adevărat că Dumnezeu a dorit să împace lumea cu Sine (1:20) și că Cristos ține toate lucrurile din univers împreună (1:17), deci fiecare om este, într-un anume fel, raportat la chipul lui Cristos. Fiecare om a fost creat după chipul lui Dumnezeu. Însă aplicarea planului de reconciliere pentru toți oamenii nu se poate face fără participarea credinței personale. Textul nu ne spune că fiecare

om este un fel de Cristos, ci faptul că, prin credință, poți fi parte a naturii sau imaginii lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu. Dacă nu facem această diferență, cădem în erezia universalismului, care sugerează că toți oamenii vor fi mântuiți, în final.

O, când mi se-ntoarce privirea spre El

Traian Dorz

O, când mi se-ntoarce privirea spre El,
Lumină și zâmbet mi-e fața.
Și inima-mi umple fiorul acel
Ce nalță-ntr-o clipă viața.

Atunci norii negri de griji și tristeți
Se duc, cum se duce-o clipire.
Și-n suflet revarsă seninul măreț,
Cântare, lumină, iubire.

Atunci nu sunt singur și nu sunt străin
Oricât e de mare pustia,
Căci gândul îmi cântă, iar duhul mi-e plin
De harul ce-l dă părtășia.

Atunci orice frică și teamă dispar.
Și-n fața cumplitei primejdii
În inimă-mi vine, o, fără hotar,
Tărie, îndemnul nădejdii.

Atunci încetează al rănilor chin
Oricât e de cruntă lovirea,
Iar fața zdrobită mi-o umple deplin
Blândețea, iertarea, iubirea.

Atunci pier și neguri, și noapte, și nori
De spaime-ndoieli și ispite
Iar cerul mi-l umple cu sute de sori
Lumina privirii iubite.

O, când mi se-ntoarce privirea în sus,
Uit ura și chinul și tina.
Și simt cum mă-nvăluie-n Tine, Isus,
Lumina, lumina, lumina.

APLICARE

Pavel insistă pe păcate din zona imoralității sexuale și din zona idolatriei. Probabil că apostolul se gândea la această combinație devastatoare din istoria poporului evreu. De aceea, el avertizează că mânia lui Dumnezeu se abate asupra celor ce fac astfel de păcate. Posibil să se fi gândit chiar la ziua Judecății de Apoi.

Aplicația 1: *Meditează pentru câteva clipe la păcatele pe care tu le-ai făcut cu trupul și în trup. Dacă le mai faci, mărturisește-le înaintea lui Dumnezeu ca să fii eliberat de puterea Lui! Dacă nu, mijlocește înaintea lui Dumnezeu pentru cei robiți de astfel de păcate! Scrie numele lor, mai jos.*

.....

.....

.....

.....

Cele cinci virtuți cerute pentru a fi îmbrăcate de creștin acoperă întâi de toate relațiile. Lista este extinsă prin alte instrucțiuni (3:13), cu o atenție specială dată greșelilor făcute de ceilalți credincioși. Din nou, se accentuează îngăduința și iertarea, ca virtuți fundamentale ale creștinului. Acestea sunt secondate de alte două virtuți teologice (3:15-17), derivate din relația cu Cristos: pacea lui Cristos și Cuvântul lui Cristos. Pacea lui Cristos aduce unitatea în biserică, iar Cuvântul lui Cristos aduce înțelepciunea în biserică.

Aplicația 2: *Citește încă o dată pasajul 3:12-17 și scrie virtuțile/practicile așteptate de apostol să fie aplicate în timpul închinării unei biserici.*

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
„„„... v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, şi v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoieşte spre cunoştință, după chipul Celui ce l-a făcut.” (3:9b-10)

În urma studiului, notați câteva idei practice despre cum ar putea deveni biserica noastră o biserică cu mai multe virtuți creștine.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 6

PURTAREA ÎN CRISTOS (II)
Viaţa familială

Coloseni 3:18-4:1

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul larg

Efectele identificării cu Cristos se răsfrâng asupra vieții de familie. În vremea lui Pavel, familia includea, în general, părinții, copiii și robii. Pasajul are legături cu pasajele precedente, întrucât se referă la datoriile morale. Doar contextul se schimbă.

Probabil că în această perioadă a bisericii exista adunarea în casă ca celulă de bază a mișcării creştine. Evident, pasajul nu acoperă toate problemele apărute în aceste adunări din case. Accentul cade pe datoriile reciproce ale tuturor membrilor din casă. Pavel are în vedere relația soț-soție, părinți-copii și robi-stăpâni. Tandemurile ne dau și substructura textului. Interesant este că, de fiecare dată, conform obiceiurilor vremii, Pavel se adresează întâi celui considerat inferior în grup, apoi celui superior. Întâi se adresează soțiilor, copiilor și robilor, apoi bărbaților, părinților și stăpânilor. Soțiilor li se cere să se supună soților, copiilor să asculte de părinți și robilor să asculte de stăpâni. De fiecare dată, Pavel adaugă motivul cerinței lui pentru ascultare sau supunere. Motivul nu este altul decât Cristos Domnul. Nevestele să se supună cum se cuvine în Domnul, copiii să asculte pentru că acest lucru place Domnului și robii să asculte de stăpâni din respect pentru Domnul.

Unii comentatori cred că alegerea acestor trei grupuri urmează un model eleno-iudaic, în care întâi sunt menționați inferiorii, pentru că ei

beneficiază de grija, suportul, autoritatea superiorilor. Soțul transmitea valorile soției, tatăl copiilor, iar stăpânul sclavilor.

Vom învăța în acest studiu despre cum să menținem relațiile de familie în spiritul lui Cristos. Dacă El este în centrul familiei, relațiile vor fi echilibrate.

Structura:

1) Relația dintre soții și soți (3:18-19)
2) Relația dintre copii și părinți (3:20-21)
3) Relația dintre robi și stăpâni (3:22-4:1)

INTERPRETARE

Ideile apostolului sunt concise și de aceea greu de expandat. Totuși, anumite afirmații sunt esențiale înțelegerii și aplicării în viața familială.

Întrebarea 1: *Ce crezi că înseamnă următoarele expresii legate de Domnul? Scrie în continuarea expresiei părerea ta.*

(3:18) – „cum se cuvine în Domnul" - .....

.....

(3:20) – „lucrul acesta place Domnului" - .....

.....

(3:22) – „ca unii care vă temeți de Domnul" - .....

.....

(3:23) – „ca pentru Domnul" - .....

.....

(3:24) – „voi slujiți Domnului" - .....

.....

Supunere și iubire

Cerința supunerii nevestelor față de bărbați este specifică. Nu înseamnă supunere față de orice bărbat, ci supunere doar față de soț. Această supunere trebuie să fie „cum se cuvine în Domnul". A fi supusă „în Domnul" sugerează motivul supunerii și limitarea lui, adică Domnul suprem căruia I se supune soția este Cristos, nu soțul ei. Epistola nu abordează cazul în care o soție creștină e căsătorită cu un soț păgân și nici cazul în care o soție se poate opune dorinței soțului pe baza conștiinței ei.

Soților li se cere să-și iubească soțiile și să nu țină necaz pe ele. Îndrumările lui Pavel se focalizează mai mult pe simțurile lăuntrice, pe când cele care vizează soțiile accentuează supunerea în afară. Termenul folosit aici pentru iubire este agape, la fel ca în 3:14, când se cerea să ne îmbrăcăm cu dragostea. Acest tip de dragoste este lipsit de egoism. Când se referă la soți ca să nu țină necaz pe soții, se poate interpreta ca o cerință de a nu fi mânioși pe soții sau aceștia să nu-și trateze cu asprime soțiile. Este posibil ca aluzia apostolului să fie la atitudinea de misoginism, larg răspândită în cultura de atunci.

Întrebarea 2: *În ce măsură supunerea și iubirea se completează în viața unui cuplu?*

.....

.....

.....

.....

Ascultare și respect

Copiilor li se cere să-și asculte ambii părinți, nu doar tații, iar ascultarea să fie în toate lucrurile. Această atitudine place Domnului. Desigur, există varianta limitelor ascultării, mai ales când ceea ce pretind părinții este injust sau ireverențios. Pavel are grijă ca să atenționeze părinții în a nu-i provoca pe copii, ca aceștia să nu-și piardă nădejdea. Aceasta nu înseamnă că părinții nu pot disciplina copiii. Însă atenționarea lui Pavel se poate referi atât la evitarea violenței, cât și la limitarea descurajării copiilor.

Întrebarea 3: *Ce interpretare dai expresiei „în toate lucrurile” din 3:20?*

.....

.....

.....

.....

Subordonare și corectitudine

Instrucțiunea lui Pavel pentru robi este să asculte de stăpânii lor pământești, chiar dacă ei au un stăpân ceresc, pe Cristos. Ascultarea lor trebuie să fie motivată de teama de Domnul, de aceea orice fac ei, trebuie să facă ca pentru Domnul. Robii slujesc stăpânilor pământești, pentru că slujesc în același timp pe Stăpânul ceresc. Pavel folosește metafora robiei pentru a ne aminti de slujirea pe care o avem față de Cristos. Slujind stăpânii pământești corect și onest, poți spune că-L slujești pe Cristos. O slujire onestă în numele Domnului va duce la răsplata Domnului.

Stăpânilor li se cere, în principiu, același lucru – să fie corecți cu robii lor, pentru că au un Stăpân în cer. A le datora robilor ce li se cuvine înseamnă a fi just, drept și corect, după standardele sociale de atunci.

Comentariu teologic: Creștinul și structurile sociale

Întreg pasajul se referă la responsabilitățile creștinului în principalele domenii sociale. Credincioșilor li se cere să trăiască în societate în toată curăția, să accepte structurile și ordinea în aceste structuri sociale. De remarcat este faptul că toate instrucțiunile pentru supunere/ascultare se raportează la Domnul. Poate așa ar trebui să înțelegem sensul expresiei din 3:11, anume că Isus Cristos este totul și în toți. Viața în Cristos precede instrucțiunile practice. Chiar atunci când Pavel se adresează inferiorilor, accentul cade pe Cristos ca Domnul suveran, suprem. Superiorii trebuie să știe aceasta, anume că autoritatea lor este parțială, determinată, chiar relativă. Toți trebuie să asculte întâi de Cristos, chiar dacă aceasta înseamnă uneori să nu-ți asculți superiorii pământești. Pavel este foarte atent la orice abuz de putere, de aceea insistă pe un raport între indivizii din grup arbitrat de relația cu Domnul Cristos. În

acest sens, epistola către Coloseni sugera un mesaj de eliberare de sub autoritățile umane abuzive. Pe de o parte, creștinii trebuie să accepte structurile ierarhice ale acestei lumi, dar, pe de cealaltă parte, ei trebuie să-și păstreze integritatea religioasă primită de la Domnul și învățată de apostoli.

APLICARE

Problema disciplinării copiilor astăzi este tot mai serioasă. Un creștin trebuie să aplice principiile biblice în orice vreme.

Aplicația 1: *Cum crezi că va evolua problema disciplinării copiilor în familie?*

.....

.....

.....

.....

Aplicația 2: *S-ar putea aplica principiile din vechea relație rob-stăpân la relația de azi de tip angajat-patron? Dacă da, ce principii ai păstra?*

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
„„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni." (3:23)

În urma studiului, notați câteva idei practice despre cum ar putea deveni familia noastră o familie cristocentrică.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 7

PURTAREA ÎN CRISTOS (III)
Viaţa în societate

Coloseni 4:2-18

Citirea textului

OBSERVARE

Contextul larg

În ultima secțiune a epistolei, apostolul Pavel se concentrează mai mult pe viața din afara comunității creștine. Impactul Bisericii a fost prin oameni dedicați Împărăției lui Cristos. O parte dintre aceștia sunt menționați de apostol ca un gest de cinstire curată înaintea Bisericii lui Cristos și a cerului.

Întâi, Pavel cere sprijinul colosenilor în rugăciune pentru a predica Cuvântul lui Dumnezeu, apoi dă instrucțiuni colosenilor cum să comunice cu cei din afară. Primul gând al apostolului este să-i îndemne pe coloseni la rugăciunea cu stăruință pentru noi oportunități de evanghelizare (4:3-4). Pavel solicită rugăciunile colosenilor nu pentru confortul personal, ci pentru lucrarea lui. Nici măcar lucrarea nu este obiectivul final al rugăciunii, ci vestirea tainei lui Cristos. De remarcat este faptul că apostolul nu cere rugăciuni pentru ca suferința lui să fie ușurată, ci pentru ca, prin suferința lui, să se creeze oportunități de vestire a Evangheliei.

Ultima parte a epistolei înregistrează o listă de nume de colaboratori ai apostolului în răspândirea Evangheliei. Scopul acestor nume a fost să lege spiritual comunitatea colosiană de alte comunități creștine. Unele persoane menționate de Pavel erau cunoscute în Colose ca și colaboratori ai lui Pavel sau membri ai echipei de misiune condusă de acesta. Posibil ca menționarea acestor nume să vină ca un suport pentru ceea ce scria

Pavel în epistolă.

Finalul este o fereastră prin care putem privi în istoria Bisericii Primare, la rețelele de comunități creștine din primul veac și la diversitatea lucrărilor și slujitorilor, precum și la dificultățile răspândirii Evangheliei atunci.

Vom învăța azi despre martorii și misionarii din primul veac al creștinătății. A fi urmașul lui Cristos înseamnă a fi și martorul lui Cristos. Cum am putea să devenim mai evanghelistici și mai misionari?

Structura:

1) Martorii Evangheliei (4:2-6)
2) Misionarii Evangheliei (4:7-18)

INTERPRETARE

Planificarea evanghelizării

Putem descoperi în cuvintele lui Pavel modul în care gândea relația cu cei din afară. Să nu uităm că el scrie din închisoare și totuși se gândește la cei ce sunt pierduți în lume. Este înțelept să te pregătești în avans față de cum să răspunzi celor din afară (1 Petru 3:15). Pentru evanghelizare trebuie să-ți drămuiești cu atenție timpul și să vorbești cu înțelepciune și cu har. În alți termeni, evanghelizarea să fie marcată de un spirit haric, de un spirit înțelept și de un spirit răbdător. A avea o vorbire dreasă cu sare poate însemna o vorbire care să reflecte corect esența Evangheliei.

Întrebarea 1: *Ce înseamnă, practic, să răscumpărăm vremea?*

.....

.....

.....

.....

Familia misionarilor

Doi dintre colaboratorii lui Pavel, Tihic și Onisim au dus scrisoarea colosenilor, plus informații de la fața locului, noutăți cu privire la apostol

și la starea lui. Scopul a fost ca, prin epistolă și prin cuvintele trimise prin cei doi, să mângâie inimile colosenilor.

Interesante sunt asocierile numelor menționate de Pavel cu lucrările lor:

- **Tihic** este frate preaiubit, slujitor credincios și tovarăș de slujbă
- **Onisim** este frate credincios și preaiubit
- **Aristarh** este tovarăș de temniță
- **Marcu** trebuia să fie bine primit
- **Iust**, și **Marcu**, lucrători care i-au adus mângâiere
- **Epafras** este robul lui Cristos, luptător în rugăciune, plin de râvnă
- **Nimfa** și-a pus casa la dispoziție pentru biserică
- **Arhip** a fost chemat în slujire de Domnul

Lista lucrătorilor arată că biserica nu este o comunitate opacă, ci o mare familie de oameni cu fețe, cu nume, cu responsabilități. Observăm, de asemenea, că și apostolii au nevoie de prieteni și de ajutoare, de rugăciuni și de vești bune.

Întrebarea 2: *Ai o listă personală de misionari sau evangheliști pentru care te rogi cu numele? Scrieți mai jos câteva nume pentru care să vă rugați împreună.*

.....

.....

.....

.....

Chiar dacă scrie din lanțuri, apostolul scrie cu autoritate și cu afecțiune. Pavel nu cere bani, nu cere voluntari sau martiri, el cere credincioșie, dăruire și empatie. Un colaborator apropiat și loial a fost Epafras.

Întrebarea 3: *Care au fost calitățile lui Epafras pe care le-a lăudat apostolul?*

.....

.....

.....

.....

Ilustrație: De ce avem nevoie de Cristos

Doug Nichols a fost misionar în India mai mulți ani. După o vreme, s-a îmbolnăvit de TBC și a fost dus într-un spital foarte murdar. Nu știa dialectul celor din regiune. În spital a observat că sunt mulți bătrâni. Ca misionar, s-a gândit cum să-i evanghelizeze. A făcut ce a fost învățat să facă. La început a încercat să împartă broșuri cu tematică creștină, dar nimeni de acolo nu a fost interesat de broșurile lui. Apoi a încercat să mărturisească de la om la om, dar nimeni nu a primit mărturia lui. Descurajat, s-a întrebat de ce mai stă în țara aceea. Adesea, noapte se scula din cauze tusei. Într-o noapte, în jurul orei 2, s-a trezit din nou. A văzut, nu departe de el, un bătrân foarte slăbit care încerca să se ridice, dar nu a reușit. Dimineața, cei din salon au râs de el pentru că făcuse pe el în pat. Chiar o soră medicală l-a lovit. Noaptea următoare, din nou, misionarul s-a sculat în jurul orei 2, ca în alte dăți, și l-a văzut iar pe bătrân chinuindu-se să se ridice ca să meargă la toaletă. Atunci, misionarul s-a dus la el, l-a ridicat din pat, apoi și-a dat seama că trebuie să îl ducă pe brațe la toaletă, care arăta mizerabil. După ce acesta și-a făcut nevoile, bătrânul l-a sărutat pe obraji şi i-a mulțumit. Când s-a trezit din somn, misionarul a rămas uimit. Toți din salon îl așteptau să le dea broșuri. Au intrat în vorbă cu el și l-au întrebat despre Dumnezeul lui. Chiar dintre doctorii și surorile de acolo mulți l-au primit pe Isus în inima lor. Analizând situația, Doug Nichols a spus: *Dar ce am făcut? Nu le-am predicat, pentru că nu știam nici măcar să vorbesc în limba lor. Nu am ținut studii biblice cu ei. Tot ce am făcut a fost să îl duc pe un bătrân să-și facă nevoile. Oricine putea face asta.* – Mărturia creștină este, de cele mai multe ori, eficientă prin fapte, nu prin vorbe.

APLICARE

Apostolul i-a îndemnat pe coloseni ca fiecare să acționeze și să vorbească în așa fel ca să facă captivantă credința pentru cei din afară. Înainte de a conversa cu cei din afara bisericii, trebuie să conversezi cu Dumnezeu. Faptul că Pavel se ocupă întâi de viața internă a bisericii arată prioritatea datoriei bisericii de a asigura o mărturie internă curată. Cine sunt creștinii între ei determină ce se crede despre ei.

Aplicația 1: *Scrieți câteva criterii practice despre cum să te porți înțelept cu cei din afară.*

.....

.....

.....

.....

Lista lui Pavel conține nume dintre evrei și neamuri, nume de sclav și de femeie, parcă dorind să reitereze afirmația centrală a apostolului (3:11), anume că în biserică toți sunt egali, indiferent de rădăcini, de nume, de sex sau de statut social.

Aplicația 2: *Mulțumiți lui Dumnezeu pentru diversitatea bisericii voastre. Alegeți câțiva membri pentru care să vă rugați pe nume.*

.....

.....

.....

.....

Versetul de memorat:
„Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea." (4:5)

În urma studiului, notați câteva idei practice despre cum ar putea deveni biserica noastră o biserică mai evanghelistică și mai misionară.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIȚE

Tabel cu referințe directe la expresia „în Cristos”
(în limba greacă)

Referință	Text	Explicație
Col. 1:2	*frații credincioși în Cristos*	urmașii loiali ai lui Cristos
Col. 1:4	*credința voastră în Cristos Isus*	credința care Îl are ca obiect al ei pe Cristos
Col. 1:14	*în care avem răscumpărarea*	prin care avem răscumpărarea
Col. 1:16	*prin El au fost făcute*	prin intermediul căruia au fost făcute
Col. 1:17	*toate se țin prin El*	prin intermediul căruia se țin
Col. 1:19	*toată plinătatea să locuiască în El*	Cristos este manifestarea fizică a prezenței lui Dumnezeu
Col. 1:22	*prin trupul Lui de carne*	prin intermediul trupului Său/a morții Sale
Col. 1:28	*să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Cristos*	creștini maturi
Col. 2:3	*în care sunt ascunse toate comorile*	Cristos adună în El toate comorilor
Col. 2:5	*credinței voastre în Cristos*	Cristos este obiectul credinței voastre
Col. 2:6	*umblați în El*	umblați în dependență de Cristos
Col. 2:7	*zidiți în El*	creșteți prin intermediul lui Cristos
Col. 2:9	*în El locuiește toată plinătatea*	Cristos este locația plinătății
Col. 2:10	*voi aveți totul în El*	prin Cristos aveți totul
Col. 2:11	*în El ați fost tăiați împrejur*	prin intermediul lui Cristos ați fost circumcișI
Col. 2:15	*[El] a ieșit biruitor asupra lor*	a biruit prin cruce
Col. 3:3	*ascunsă cu Cristos în Dumnezeu*	legată de Dumnezeu
Col. 3:17	*în numele Domnului Isus*	prin autoritatea Domnului Isus
Col. 3:18	*în Domnul*	ca un creștin
Col. 3:20	*place Domnului*	așa cum Îi place Domnului
Col. 4:7	*tovarășul meu de slujbă în Domnul*	partener de slujire creștin
Col. 4:17	*slujba pe care ai primit-o în Domnul*	o slujbă creștină sau o responsabilitate primită de la Domnul

A
B
C
D
E
F
G
H
1
2
3
4
5
Roma
ITALIA
Puteoli
Regium
SICILIA
Siracuza
MALTA
MACEDONIA
Filipi
Neapolis
Amfipoli
Bereea
Iesalonic
GRECIA
AHAIA
Atena
Corint
SAMOTRACE
Troa
MISIA
Asos
Mitilene
Pergam
Tiatira
ASIA
CHIOS
Smirna
Sardes
Filadelfia
Efes
SAMOS
Milet
PATMOS
Cos
Cnid
RODOS
CRETA
CAUDA
BITINIA
PONT
GALATIA
FRIGIA
CAPADOCIA
Antiohia (din Pisidia)
Iconium
Listra
LICAONIA
Laodiceea
Colose
PISIDIA
Derbe
CILICIA
Atalia
Perga
LICIA
PAMFILIA
Tars
Mira
Patara
Seleucia
Antiohia (Siriană)
SIRIA
Salamina
CIPRU
Pafos
Marea Mediterană
Sidon
Tir
Damasc
Ptolemaida
Cezareea
Pella
Iope
Lida
Ierusalim
Gaza
Alexandria
EGIPT
CĂLĂTORIILE LUI PAVEL
Prima călătorie misionară (Fa 13:1–14:28)
A doua călătorie misionară (Fa 15:36–18:22)
A treia călătorie misionară (Fa 18:22–21:19)
Călătoria la Roma (Fa 23:11–28:31)
Drumuri principale
N
0 mi
150
0 km
150

Main Roadways of Asia Minor
Miles
Kilometers
Ancyra
GALATIA
LYDIA
Sardis
PHRYGIA
Smyrna
Philadelphia
Antioch
Iconium
Aegean Sea
Ephesus
Laodicea
Hierapolis
Colossae
PISIDIA
Lystra
Derbe
ASIA
LYCIA
Mediterranean Sea
Lycus Valley
Hierapolis
ROAD FROM EPHESUS TO THE EAST
Laodicea
Colossae
MOSSYNA MTS.
TO ANTIOCH
SALBAKUS MTS.
CADMUS MTS.

BISERICA CREŞTINĂ BAPTISTĂ METANOIA 2015